

Przewodnik

**Sezon 2024/2025,
runda wiosenna**

opracowanie:

Grzegorz Bednarczyk – www.wszponachrugby.pl

Co było i co nas czeka?

Nie wszystko złoto co się świeci – nasza Ekstraliga, choć jest najważniejszym punktem krajowej rywalizacji w rugby, ma swoje blaski i cienie.

Do tych cieni należą sprawy opisane w felietonie sprzed roku (<https://www.wszponachrugby.pl/?p=5761>), w tym zniknięcie Ekstraligi z oferty telewizyjnej (zresztą, nie tylko Ekstraligi, bo przecież reprezentacji i Pucharu Sześciu Narodów także, kryzys jest więc właściwie ogólnorugbowy). Dochodzą rozmaite skandale i skandaliki, które do powszechnej wiadomości trafiają znacznie łatwiej niż sportowe osiągnięcia (i rzutują na Ekstraligę nawet mimo tego, że bezpośrednio z nią związane nie są).

Do tego, choć przez kilka sezonów cieszyliśmy się z tego, że stawka robi się coraz bardziej wyrównana, mecze zacięte, a wyniki nieprzewidywalne, w ostatnim czasie obserwujemy trend odwrotny – liga nam się rozwarstwiła i podzieliła na dwie, a może i więcej grup różnych prędkości. Dość wspomnieć, że z 40 spotkań rozegranych w tym sezonie aż w 75% zwycięzca inkasował ofensywny punkt bonusowy (choć po zmianie przepisów o niego trudniej), defensywny punkt bonusowy wpadł tylko trzykrotnie, a aż 14 spotkań skończyło się różnicą 40 punktów lub większą (z nieszczęsnym 100:0 Arki z Białymstokiem na czele). Dla porównania – w sezonie 2021/22 spotkań z wynikiem 40+ było tylko 10 (przez cały sezon, a nie jedną rundę, a do tego w stawce było więcej drużyn).

Jakie są te grupy różnych prędkości? Cóż, jedną na pewno stanowi czołowa trójka, czyli Pogoń Awenta Siedlce, Orlen Orkan Sochaczew i Energa Ogniwo Sopot. Wszystkie trzy mają ambicje sięgające złota i prezentują wysoki poziom (potwierdzony wynikami sparkingów, w tym poważnych międzynarodowych). Pogoń ma tak szeroki skład i tak wielu reprezentantów, że momentami się wydaje, że się marnują. Orkan ma za sobą rekordową serię zwycięstw i wygrane nad oboma głównymi rywalami. Ciut bliżej wypada Ogniwo, choć wypada pamiętać, że miałyby na koncie także wygraną z Pogonią gdyby nie błąd przy zmianach, a do składu wróci kilku kolejnych graczy przez kontuzje dotąd niedostępnych. Wiosną najbardziej dogodny kalendarz wydaje się mieć Pogoń, która obu głównych rywali podejmie na swoim boisku, najtrudniejszy natomiast Orkan, który nie dość, że oba kluczowe pojedynki zagra na wyjeździe, to na sochaczewskiej Maracanie zagra zaledwie trzykrotnie (czwarty może być mecz o medal). Pogoń wydaje się najbliżej finału, a trudno sobie wyobrazić, aby w meczu decydującym o złocie zagrał ktoś spoza tej trójki.

Blisko czołowej trójki jest czarny koń rozgrywek – Life Style Catering Arka Gdynia. Klub z piękną przeszłością, przez kilka sezonów mocno dołował, ale mimo braku spektakularnych transferów zaczął zaskakiwać rywali i choć czołowej trójce nie zagroził, zbudował sporą przewagę nad resztą stawki. Ma bardzo dużą szansę na udział w meczu o trzecie miejsce, a może i nawet pokusi się o medal. W końcówce rundy gdynianie odsadzili Juwenię Kraków, która jest dzisiaj cieniem rewelacji sprzed roku. Krakowianie mogą jeszcze marzyć o odwróceniu losów sezonu, ale efektem dwóch porażek na koniec jesieni – właśnie z Arką oraz

nieoczekiwanie z Lechią Gdańsk – jest już znacząca strata do rywali z Trójmiasta. Warto zwrócić uwagę na fakt, że obie drużyny mają ponieść bolesne straty personalne – z Arki odchodzi bardzo skuteczny obrońca Nicolas Silvera (za to wraca po kontuzji Anton Szaszero), a z Juwenii prawdziwy buldożer – Oderich Mouton.

Kolejna grupa w Ekstralidze to trzy drużyny – Edach Budowlani Lublin, Budowlani WizjaMed Łódź i Drew Pal 2 Lechia Gdańsk właściwie pożegnały się z marzeniami o medalach. W tych klubach bezskutecznie czekają na powrót na ekstraligowe szczyty. Lublinianie muszą radzić sobie z wąską kadrą, łodzianie wciąż budują na młodości, a z kolei gdańszczanie przeżywają najgorszy sezon od lat i gdyby nie wygrana na koniec jesieni z Juwenią, ich dorobek byłby prawdziwie zawstydzający. Z tych trzech drużyn chyba najwięcej szans na wygrane mają łódzcy Budowlani, których młodzież coraz bardziej się w lidze otrzaskuje, a motorami napędowymi są trzej gracze bardzo młodzi, ale już reprezentacyjnym doświadczeniem. Jeśli będą zdrowi, Łódź sprawi jeszcze niejedną niespodziankę, a biorąc pod uwagę kolejne zapowiedziane wzmocnienia – może jej wygrane przestaną być niespodziankami.

Na koniec zostaje beniaminek – póki co Budmex Rugby Białystok zbiera frycowe i wysoko przegrywa. Podlasianie mieli dobre momenty w meczach z Budowlanymi Lublin czy Juwenią, a także ostatnio z Ogniwem, ale dobre momenty to wciąż za mało – w Ekstralidze trzeba grać na pełny dystans. Niedawno ogłoszona seria transferów oznacza, że chcą coś zmienić, ale mam wrażenie, że to będzie już robota bardziej pod kątem walki o utrzymanie i kolejnego sezonu.

Kalendarz wiosny jest dwublokowy: trzy kolejki w marcu (a w nich trzy najważniejsze mecze dla rozstawienia w walce o medale), niemal cały kwiecień przerwy (głównie z powodu wyjazdowych meczów reprezentacji w Rugby Europe Trophy), a potem zawodnicy ciągną już do końca sezonu z zaledwie jednym weekendem przerwy. Finał na początku czerwca, tak aby zawodnicy mogli skupić się na siódmkach. Pytanie, czy między tym blokiem marcowym a finałami czekają nas jeszcze jakieś prawdziwe, duże emocje?

Czego sobie może życzyć kibic rugby w naszym kraju? Ekstraligi w telewizji, wyrównywania się poziomowi (w górę) i zero skandali. Cóż, telewizji nie będzie, o spełnienie pozostałych marzeń też może nie być łatwo. Są jednak niewątpliwe plusy – na sympatycznie zorganizowanej konferencji prasowej zapowiedziano umożliwienie kibicom znalezienie wszystkich transmisji w jednym miejscu (https://www.youtube.com/@Ekstraliga_Rugby), a także przedstawianie tam skrótów meczów i magazynów z podsumowaniami kolejek. Czyli kolejny, bardzo fajny krok do przodu.

Grzegorz Bednarczyk

Ps. Składy drużyn podałem na podstawie zgłoszeń do rozgrywek w systemie PZR według stanu na wieczór 14 marca 2025. W statystykach rundy jesiennej uwzględniłem mecz Ogniwa z Białymstokiem rozegrany w poprzedni weekend – w końcu to była zaległość z jesieni.

Podsumowanie rundy jesiennej

Wyniki

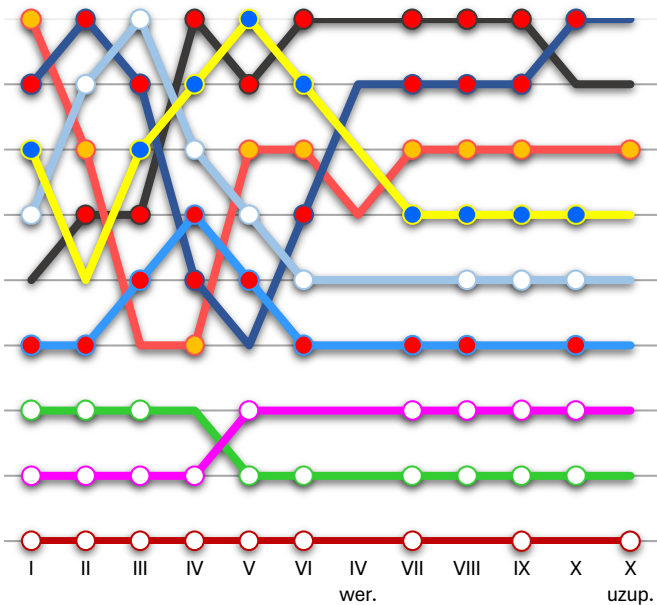
	Orkan Soch.	Ogniwo Sopot	Pogoń Siedlce	Juvenia Kraków	Bud. Lublin	Arka Gdynia	Lechia Gdańsk	Bud. Łódź	Biały-stok
Orlen Orkan Sochaczew		34:17	19:16	24:0		40:19		40:17	
Energa Ogniwo Sopot			0:25*		50:29		62:7		64:0
Pogoń Awenta Siedlce				66:0		55:13		63:12	78:6
Juvenia Kraków		12:40			43:27		33:15		48:18
Edach Budowlani Lublin	7:85		10:50			26:35		33:22	
Life Style Catering Arka Gdynia		6:22		25:21	82:5		44:29		100:0
Drew Pal 2 Lechia Gdańsk	30:49		14:71	28:15	18:30			11:36	
Budowlani WizjaMed Łódź		32:36	19:45	26:36		18:36			57:6
Budmex Rugby Białystok	7:55	10:54			19:34		14:49		

*) walkower

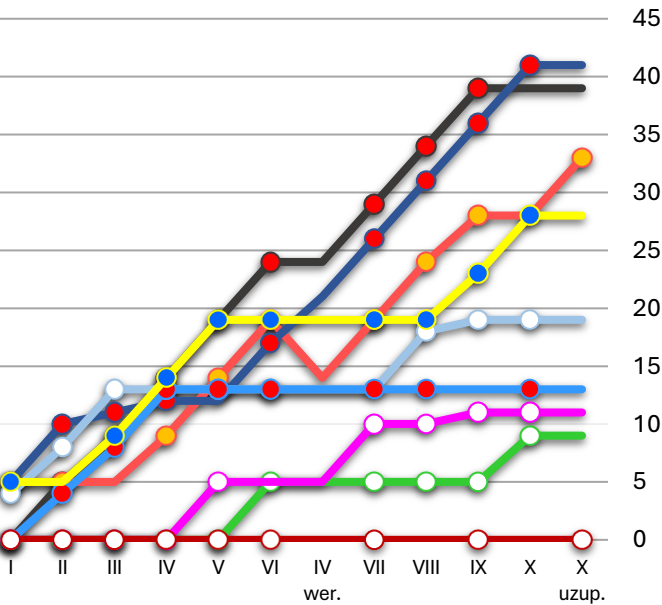
Tabela

Poz.	Drużyna	M.	Zw.	Rem.	Por.	Punkty	Bon.	Pkt.
1.	Pogoń Awenta Siedlce	9	8	0	1	469:93 (+376)	8	41
2.	Orlen Orkan Sochaczew	8	8	0	0	346:113 (+233)	7	39
3.	Energa Ogniwo Sopot	9	7	0	2	345:155 (+190)	6	33
4.	Life Style Catering Arka Gdynia	9	6	0	3	360:216 (+144)	4	28
5.	Juvenia Kraków	9	4	0	5	208:269 (-61)	3	19
6.	Edach Budowlani Lublin	9	3	0	6	201:404 (-203)	1	13
7.	Budowlani WizjaMed Łódź	9	2	0	7	239:306 (-67)	3	11
8.	Drew Pal 2 Lechia Gdańsk	9	2	0	7	201:354 (-153)	1	9
9.	Budmex Rugby Białystok	9	0	0	9	80:539 (-459)	0	0

Lokaty chronologicznie

Liczba punktów chronologicznie

- Orlen Orkan Sochaczew

Juvenia Kraków

Drew Pal 2 Lechia Gdańsk
- Energa Ogniwo Sopot

Edach Budowlani Lublin

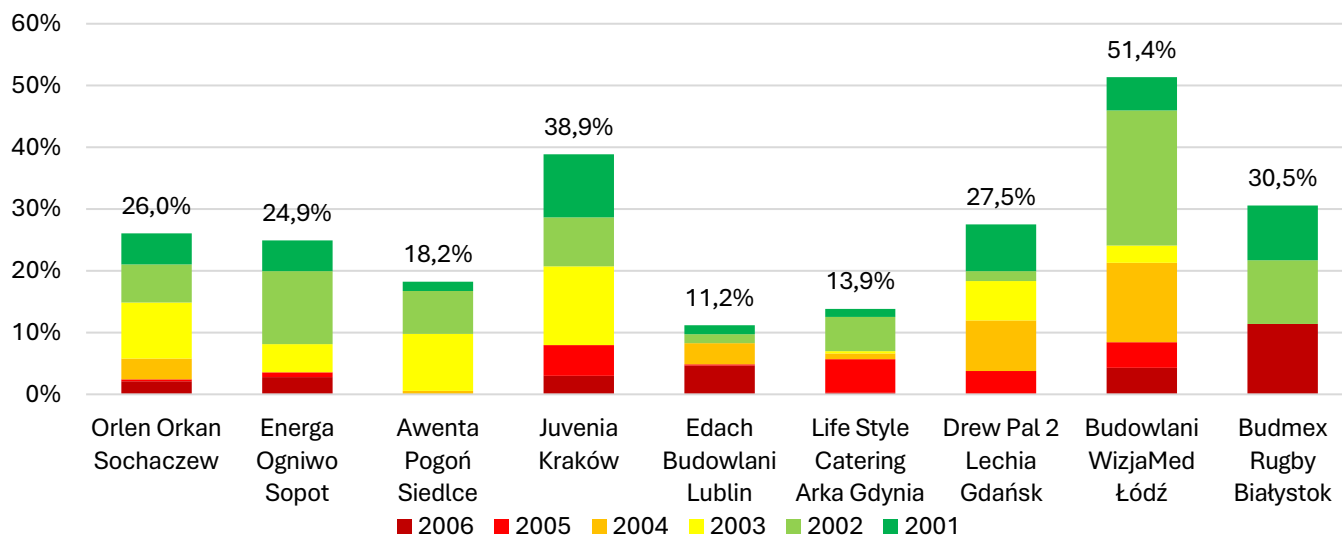
Budowlani WizjaMed Łódź
- Pogoń Awenta Siedlce

Life Style Catering Arka Gdynia

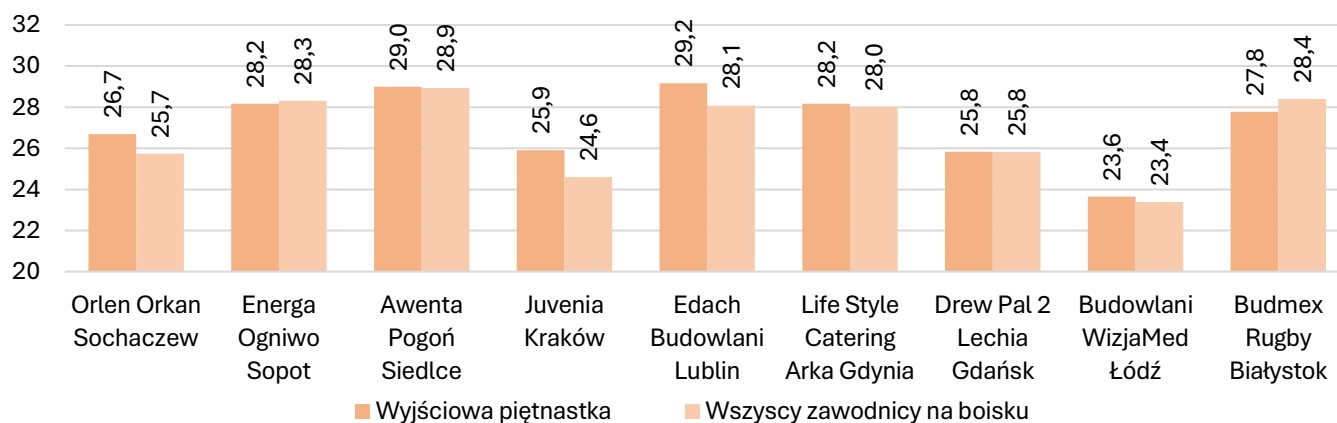
Budmex Rugby Białystok

Uwaga: brak znacznika na linii oznacza termin, w którym drużyna nie rozegrała spotkania

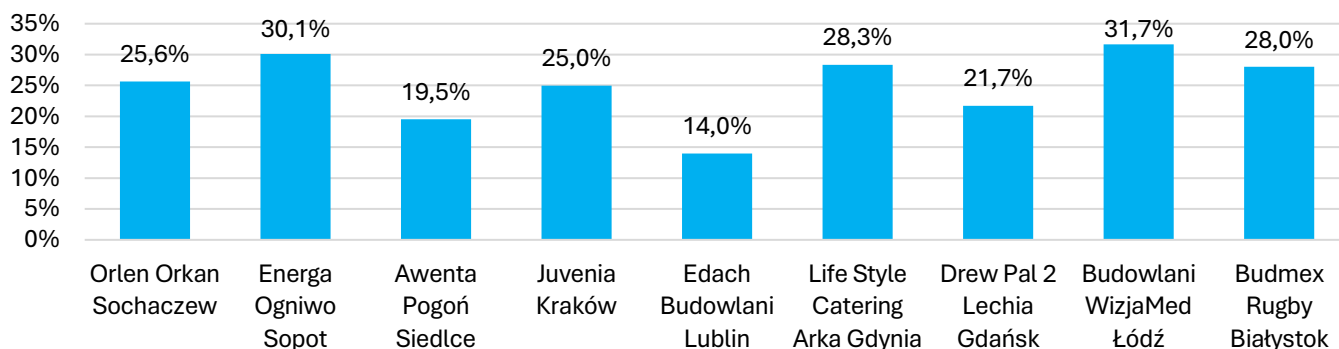
Czas spędzony na boisku przez polskich młodzieżowców

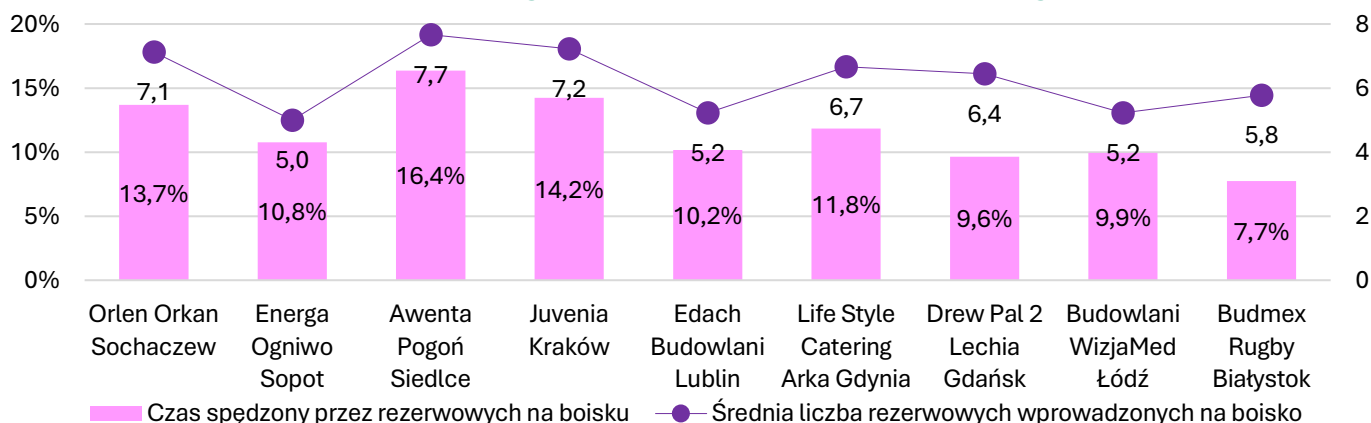
Średnia wieku zawodników

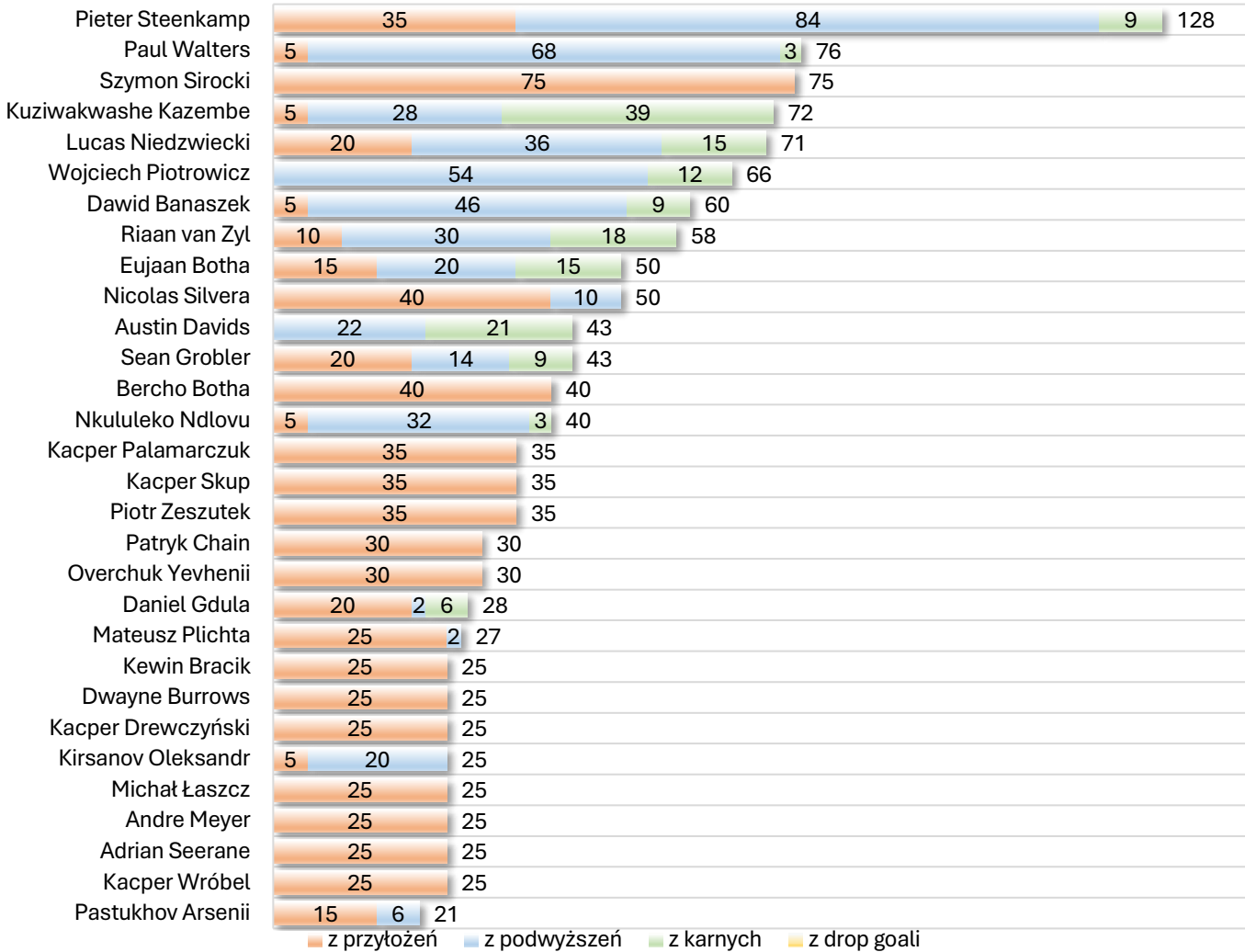
Czas spędzony na boisku przez zawodników niepolskich

Czas spędzony na boisku przez rezerwowych

Najwięcej punktów indywidualnie

Najwięcej przyłożeń

- 1. Szymon Sirocki (Arka Gdynia) – 15
- 2. Bercho Botha (Pogoń Siedlce), Nicolas Silvera (Arka Gdynia) – po 8
- 4. Kacper Palamarczuk (Budowlani Łódź), Kacper Skup (Pogoń Siedlce), Pieter Steenkamp (Orkan Sochaczew), Piotr Zeszutek (Ogniwo Sopot) – po 7
- 7. Patryk Chain (Orkan Sochaczew), Yevhenii Overchuk (Ogniwo Sopot) – po 6
- 9. Dwayne Burrows, Kacper Drewczyński, Mateusz Plichta, Adrian Seerane (wszyscy Ogniwo Sopot), Andre Meyer, Kacper Wróbel (obaj Orkan Sochaczew), Kewin Bracik (Arka Gdynia), Michał Łaszczyński (Budowlani Łódź) – po 5

Najwięcej podwyższeń

- 1. Pieter Steenkamp (Orkan Sochaczew) – 42
- 2. Paul Walters (Pogoń Siedlce) – 34
- 3. Wojciech Piotrowicz (Ogniwo Sopot) – 27
- 4. Dawid Banaszek (Arka Gdynia) – 23
- 5. Lucas Niedzwiecki (Budowlani Łódź) – 18
- 6. Nkululeko Ndlovu (Pogoń Siedlce) – 16
- 7. Riaan van Zyl (Juvenia Kraków) – 15
- 8. Kuziwakwashe Kazembe (Budowlani Lublin) – 14
- 9. Austin Davids (Lechia Gdańsk) – 11
- 10. Eujaan Botha (Arka Gdynia), Oleksandr Kirsanov (Ogniwo Sopot) – po 10

Najwięcej karnych

- 1. Kuziwakwashe Kazembe (Budowlani Lublin) – 13
- 2. Austin Davids (Lechia Gdańsk) – 7
- 3. Riaan van Zyl (Juvenia Kraków) – 6
- 4. Eujaan Botha (Arka Gdynia), Lucas Niedzwiecki (Budowlani Łódź) – po 5
- 6. Igor Kocimski (Rugby Białystok), Wojciech Piotrowicz (Ogniwo Sopot) – po 4
- 8. Dawid Banaszek (Arka Gdynia), Sean Grobler (Lechia Gdańsk), Pieter Steenkamp (Orkan Sochaczew) – po 3

Najwięcej kartek

- 1. Lukman Yaya (Lechia Gdańsk), Jakub Bobruk (Budowlani Lublin) – po 4
- 3. Jan-Daniel Cilliers (Lechia Gdańsk), Krzysztof Justyński (Budowlani Łódź), Paul Walters (Pogoń Siedlce), Austin van Heerden, Norbert Zastawnik, Riaan van Zyl (wszyscy Juvenia Kraków), Piotr Skątecki (Budowlani Lublin), Mykół Karasevych (Arka Gdynia), Radosław Dabkiewicz (Lechia Gdańsk), Beka Beridze, Thembinkosi Mangwana (obaj Budowlani Łódź) – po 2

Najwięcej przyłożeń według pozycji

1 Robizon Kelberashvili – 3 (Budowlani Lublin)	2 Beśka/Czyszczon/Fidler – po 2 (Lechia/Budowlani Ł./Ogniwo)	3 Novikov/Mamagulashvili – po 3 (Budowlani Ł./Arka)
4 Lukman Yaya – 4 (Lechia Gdańsk)	5 Bartłomiej Bareja – 4 (Pogoń Siedlce)	6 Bercho Botha – 8 (Pogoń Siedlce)
7 Kewin Bracik – 5 (Arka Gdynia)	8 Palamarczuk/Zeszutek – po 7 (Budowlani Ł./Ogniwo)	9 Mateusz Plichta – 8 (Ogniwo Sopot)
10 Pieter Steenkamp – 7 (Orkan Sochaczew)	11 Kacper Skup – 7 (Pogoń Siedlce)	12 Drewczyński/Seerane – po 5 (Ogniwo Sopot)
13 Dwayne Burrows – 5 (Ogniwo Sopot)	14 Szymon Sirocki – 15 (Arka Gdynia)	15 Nicolas Silvera – 8 (Arka Gdynia)

Czas na boisku na jedno przyłożenie

- Wiktor Lis (Ogniwo Sopot, 2) – 35 minut
- Yevhenii Overchuk (Ogniwo Sopot, 6) – 41 minut
- Kacper Bogusz (Pogoń Siedlce, 1) – 41 minut
- Szymon Sirocki (Arka Gdynia, 15) – 44 minuty
- Bercho Botha (Pogoń Siedlce, 6) – 56 minut
- Kacper Skup (Pogoń Siedlce, 7) – 59 minut
- Arkadiusz Korusiewicz (Juvenia Kraków, 3) – 60 minut
- Opondo Mykeltie (Ogniwo Sopot, 1) – 61 minut
- Bartłomiej Bareja (Pogoń Siedlce, 4) – 68 minut
- Ksawery Struss (Pogoń Siedlce, 1) – 71 minut

Czas na boisku na jeden skuteczny kop na bramkę

- Paul Walters (Pogoń Siedlce, 35) – 13 minut
- Pieter Steenkamp (Orkan Sochaczew, 45) – 14 minut
- Nkululeko Ndlovu (Pogoń Siedlce, 17) – 17 minut
- Wojciech Piotrowicz (Ogniwo Sopot, 31) – 19 minut
- Dawid Banaszek (Arka Gdynia, 26) – 25 minut
- Lucas Niedzwiecki (Budowlani Łódź, 23) – 25 minut
- Austin Davids (Lechia Gdańsk, 18) – 26 minut
- Kuziwakwashe Kazembe (Budowlani Lublin, 27) – 26 minut
- Riaan van Zyl (Juvenia Kraków, 21) – 29 minut
- Oleksandr Kirsanov (Ogniwo Sopot, 10) – 29 minut

Najwięcej czasu na boisku

1 Robizon Kelberashvili – 94% (Budowlani Lublin)	2 Oskar Rudziński – 91% (Budowlani Lublin)	3 Adrian Awdziej – 82% (Rugby Białystok)
4 Mateusz Perzyna – 100% (Rugby Białystok)	5 Jakub Wasilewski – 94% (Budowlani Łódź)	6 Wiktor Wilczuk – 96% (Ogniwo Sopot)
7 Marek Płonka – 92% (Lechia Gdańsk)	8 Patryk Romanowski – 100% (Rugby Białystok)	9 Mateusz Szyc – 97% (Arka Gdynia)
10 Pieter Steenkamp – 100% (Orkan Sochaczew)	11 Asithandile Mrubata – 100% (Rugby Białystok)	12 Michał Węzka – 99% (Budowlani Lublin)
13 Grzegorz Szczepański – 97% (Budowlani Lublin)	14 Panashe Dube – 100% (Budowlani Lublin)	15 Patryk Chain – 96% (Orkan Sochaczew)

Uwagi do statystyk indywidualnych: uwzględniłem także występy w meczu zweryfikowanym potem jako walkower, a w przypadku, gdy zawodnik występował na więcej niż jednej pozycji, przyjmowałem tę, na której pojawiał się najczęściej.

Pogoń Awenta Siedlce

Miejski Klub Sportowy Pogoń Siedlce

www: <http://www.pogon.siedlce.pl/>

fb: <https://www.facebook.com/MKS-Pogoń-Awenta-Siedlce-208789085856291/>

sezon w Ekstralidze: dwudziesty piąty (nieprzerwanie: trzynasty), debiut w sezonie 1987

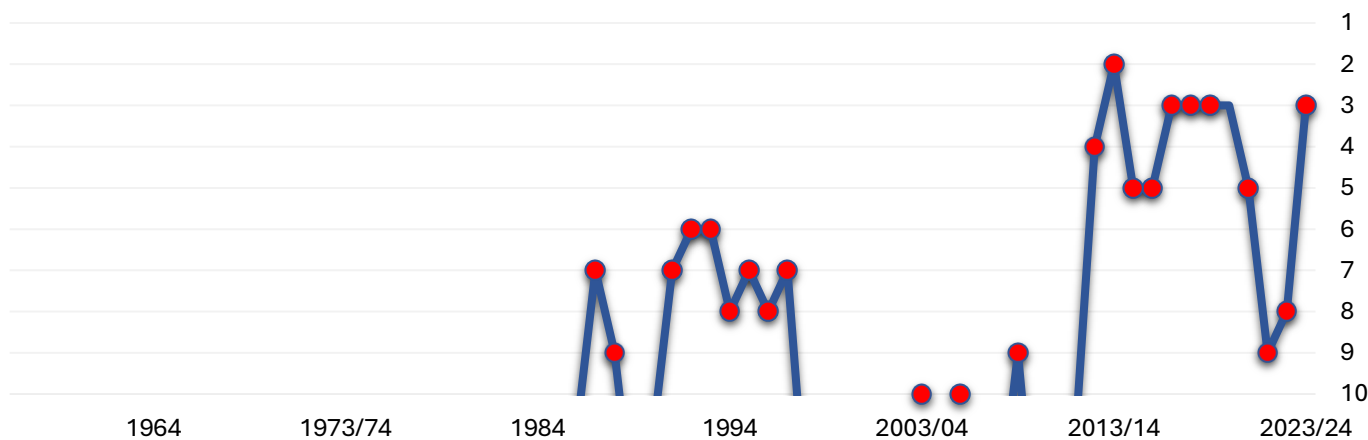
medale mistrzostw Polski: 1 srebrny (2014), 4 brązowe (2017–2019, 2024)

Chyba najmocniejszy kandydat do złotego medalu mistrzostw Polski w obecnym sezonie, naszpikowany reprezentantami Polski (w ostatnim meczu z Chorwacją aż ośmiu graczy w składzie stanowili siedlczanie), pewnie z rundy jesiennej nie był do końca zadowolony. Większość przeciwników gromił bez litości, na swoim boisku rozjeżdżał ich niczym walec, ale dwa spotkania z największymi rywalami do tego złotego medalu po zaciętej walce przegrał. I choć rezultat jednego z nich odwrócił na swoją korzyść przy zielonym stoliku, a przerwę zimową spędził w fotelu lidera ligowej tabeli, trudno mówić o pełnej satysfakcji.

Pogoń w krótkim czasie przeszła przemianę od drużyny walczącej o medale w outsidera mającego kłopoty z zebraniem składu, o wygrywaniu meczów nie mówiąc, a następnie w równie krótkim czasie zmieniła się z tego outsidera w faworyta rozgrywek. W sporej mierze to efekt przejścia do tego klubu dawnych graczy Skry Warszawa, w ślad za nimi ściągnięto kilku cennych graczy (w większości reprezentantów kraju) z klubów zagranicznych i Budowlanych Lublin. Oczywiście, taka formuła rodzi pytania o trwałość projektu (jeśli RK Warszawa przejdzie drogę do Ekstraligi, co zrobią byli skrzacy?), ale na ten moment uczyniła z klubu rugby potęgę.

Niespotykana w naszych warunkach głębokość składu i zastępowalność na pozycjach przez równorzędnych zawodników z pewnością jest ogromnym atutem (choć jesienią można było mieć wrażenie, że niektórym graczom z powodu dużej rotacji mogło brakować rytmu meczowego). Do tego dochodzi przewaga wynikająca z goszczenia na swoim boisku obu głównych rywali do złotego medalu mistrzostw – to stawia Siedlczan w dobrej pozycji wyjściowej do wywalczenia pierwszego miejsca na koniec sezonu i w efekcie rozegrania finału na własnym boisku. A kto wie, może to mógłby być też materiał na Super Cup?

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

pierwsze miejsce, bilans: 8 zwycięstw, 1 porażka

najwięcej punktów:
1. Paul Walters (76)
2. Nkululeko Ndlovu
i Bercho Botha (po 40)

najwięcej przytożeń:
1. Bercho Botha (8)
2. Kacper Skup (7)
3. D. Bareja, D. Gdula, Ł. Korneć (po 4)

najdłużej na boisku:
1. Daniel Gdula
2. Nicolas Saborit
3. A. Nowicki, Ł. Korneć

Trener

Łukasz Nowosz – ur. 1985, były zawodnik ataku AZS AWF Warszawa (tu został mistrzem kraju), Ogniw Sopot i Skry Warszawa. Karierę trenerską długo wiązał z Warszawą – w początkach trenerskiej kariery pracował z rugbyistami Legii Warszawa. Przez długi czas był szkoleniowcem Skry Warszawa, aż do zdyskwalifikowania klubu przed rokiem. Wraz z wieloma byłymi graczami Skry trafił do Siedlec, gdzie zastąpił Eduarda Vertyletskyia na stanowisku trenera Pogoni Siedlce. Po kilkumiesięcznym zawieszeniu jesienią wrócił do trenowania zespołu.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Asatiani Rati	 Gruzja	1993	filar	9 (6)	10	2	
Bareja Bartłomiej	 Polska	2002	wspieracz	8 (2)	20	4	
Bobryk Eryk	 Polska	2004		1 (0)			
Botha Bercho	 Ptd. Afryka / Polska (1)	1996	rwacz	6 (6)	40	8	
Cal Jan	 Polska (12)	1988	rwacz	3 (1)			
Chróściel Adrian	 Polska (37)	1987	młynarz	7 (3)	5	1	
Fihaki Kapiolani San Jay	 Tonga	2002	skrzydłowy	2 (1)			
Gdula Daniel	 Polska (24)	1994	środkowy	8 (8)	28	4	
Gołuchowski Mateusz	 Polska	1990	wspieracz	3 (1)			
Halaifonua Siokivaha Taufui	 Tonga / Polska (17)	1995	wiązacz	5 (5)	15	3	1 ż.
Janeczko Arkadiusz	 Polska (6)	1993	wspieracz	3 (2)	5	1	
Kargol Norbert	 Polska	1986		1 (0)			
Kasiński Miłosz	 Polska	1994	skrzydłowy	3 (2)	5	1	
Kinast Dawid	 Polska	1998		4 (0)	5	1	1 ż.
Korneć Łukasz	 Polska (6)	2002	skrzydłowy	6 (6)	20	4	
Kostatkowski Sebastian	 Polska (6)	1993	filar	8 (8)	10	2	
Kramarenko Vitalii	 Ukraina	1987	filar	7 (4)	5	1	
Kubalewski Bartosz	 Polska	1996	środkowy	6 (6)	15	3	
Maciejewski Marcin	 Polska	1991	młynarz	6 (6)			1 ż.
Mirosz Michał	 Polska (18)	1989	rwacz	6 (4)			
Muszyński Grzegorz	 Polska	1991					
Ndlovu Nkululeko	 Południowa Afryka	1994	łącznik ataku	5 (5)	40	1	
Nowicki Aleksander	 Polska (19)	1992	rwacz	7 (7)			1 ż.
Nowicki Jędrzej Gerwazy	 Polska (14)	1996	łącznik młyna	6 (6)	15	3	1 ż.
Olejek Krystian	 Polska (6)	1999	wspieracz	6 (6)	15	3	
Panasiuk Maciej	 Polska (1)	1994					
Prządka Konrad	 Polska	2001		4 (0)	5	1	
Radzikowski Arkadiusz	 Polska	2002					
Rajewski Przemysław	 Polska (5)	1995	środkowy	7 (2)	15	3	
Reksulak Patryk	 Polska (21)	1995	obrońca	4 (4)			1 ż.
Saborit Nicolas Fabien Max	 Francja / Polska (7)	2003	środkowy	8 (7)	15	3	
Shalaiev Mykola	 Ukraina / Polska	1996	rwacz	6 (1)	5	1	1 ż.
Shevchenko Oleksandr	 Ukraina	1997	wspieracz	7 (6)	5	1	1 ż.
Skup Kacper	 Polska	2003	skrzydłowy	6 (6)	35	7	1 ż.
Stówik Jakub	 Polska	1989		4 (0)			
Struchkovskiy Ihor	 Polska	1995		3 (0)			
Struss Ksawery	 Polska	2001		4 (0)	5	1	
Trybus Daniel	 Polska (3)	1992	łącznik młyna	4 (3)	15	3	
Walters Paul	 Ptd. Afryka / Polska (1)	1992	łącznik ataku	8 (5)	76	1	2 ż.
Wiśniewski Piotr	 Polska (12)	1995	wiązacz	6 (4)	5	1	1 ż.
Wrona Michał	 Polska	1994	skrzydłowy	2 (1)			

Z poprzedniej rundy nie zgłoszono

Bogusz Kacper	 Polska	2004		3 (0)			
Bosiacki Robert	 Polska	1989	środkowy	2 (2)			

Orlen Orkan Sochaczew

Stowarzyszenie Rugby Club Orkan Sochaczew

www: <https://rcorkan.pl/>

fb: <https://www.facebook.com/rc.orkansochaczew>

sezon w Ekstralidze: czterdziesty (nieprzerwanie: ósmy), debiut w sezonie 1975

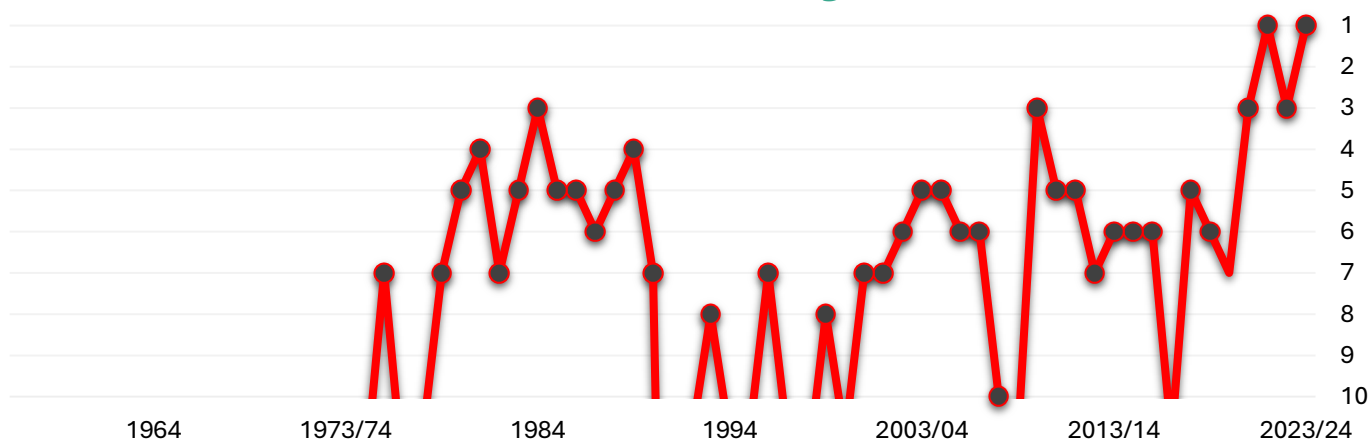
medale mistrzostw Polski: 2 złote (2022, 2024), 4 brązowe (1984, 2010, 2021, 2023)

Sezon, w którym sochaczewianie drugi raz w historii klubu bronią tytułu mistrza Polski, zaczął się dla nich znakomicie – serią zwycięstw, niemającą sobie równych w historii klubu. Wygrana za wygraną i to zwykle bezproblemowa – a największe wrażenie zrobiła chyba ta odniesiona nad Energa Ogniwem Sopot z drugiej kolejki ligowej. Jedyny mecz, w którym musieli obawiać się o wygraną zagrali z Pogonią Awentą Siedlce – jednak i tu zwyciężyli po sporych emocjach w końcówce.

Sochaczewianie po 50 latach istnienia, gdy co prawda zdomowali się w ekstraligowym gronie, ale rzadko włączali się do walki o medale, w ostatnich czterech sezonach zamienili się w prawdziwą potęgę, nieschodzącą z podium i mierzącą w mistrzostwo Polski – po które sięgnęli już dwukrotnie, w 2022 i 2024, mając stuprocentowy wskaźnik zwycięstw w mistrzowskich finałach ze swoim udziałem.

Niepokonani wiosną, bardzo chcą przedłużyć tę świetną passę także i na rundę jesienną. I mają ku temu możliwości – ustabilizowany skład, w którym prym wiodą zawodnicy z zagranicy, na trwałe zdomowieni już w Sochaczewie (na czele z najsukuteczniejszym w lidze Pieterem Steenkampem i Jonathanem O’Neillem, który niedawno po pięciu latach gry w Ekstralidze zadebiutował w reprezentacji Polski). Do tego dochodzą zawodnicy ukształtowani w Sochaczewie, młodzi, ale już doświadczeni i nauczeni wygrywać (szkoda, że wyjeżdża jeden z bardzo obiecujących braci Chainów).

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

drugie miejsce, bilans: 8 zwycięstw

najwięcej punktów:

1. Pieter Steenkamp (128)
2. Patryk Chain (30)
3. A. Meyer, K. Wróbel (po 25)

najwięcej przytożeń:

1. Pieter Steenkamp (7)
2. Patryk Chain (6)
3. A. Meyer, K. Wróbel (po 5)

najdłużej na boisku:

1. Pieter Steenkamp
2. Johannes Retief
3. Jonathan O’Neill

Trener

Maciej Brażuk – ur. 1977, przez większość kariery zawodniczej grał dla Orkana Sochaczew (z przerwami na występy dla AZS AWF Warszawa, Budowlanych Łódź – mistrzostwo Polski – i Lechii Gdańsk), występował jako rwacz. 41 razy zagrał w reprezentacji Polski. Już w 2000 przejściowo trenował Orkana wraz z Bogdanem Wróblem. Wrócił na stanowisko szkoleniowca tego zespołu w 2020 i doprowadził do największych sukcesów w historii klubu (w tym dwóch mistrzostw kraju).

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Bobowicz Maciej	Polska	1978					
Brażuk Maciej	Polska 🇵🇱 (41)	1977					
Budnik Jakub	Polska	1996					
Chain Eryk	Polska	2003	rwacz	7 (6)	10	2	1 ż.
Chain Łukasz	Polska	2000	skrzydłowy	7 (5)			1 ż.
Chain Patryk	Polska	2003	obrońca	8 (8)	30	6	1 ż.
Dobijański Przemysław	Polska 🇵🇱 (3)	2001	środkowy	6 (6)	15	3	
Dobrowolski Wiktor	Polska	1985					
Fursenko Artur	 Ukraina / Polska 🇵🇱 (4)	1998	skrzydłowy	1 (1)			
Gadomski Michał	Polska 🇵🇱 (5)	1998	młynarz	7 (4)	5	1	
Gasik Tomasz	Polska 🇵🇱 (22)	1990					
Gołębiowski Antoni	Polska 🇵🇱 (1)	2000	filar	8 (8)			
Hetmanowski Dawid	Polska	2007					
Karpiński Piotr	Polska 🇵🇱 (10)	1989					
Kępa Michał	Polska 🇵🇱 (3)	1996					
Kocimski Igor	Polska	2002	łącznik ataku	5 (5)	14		1 ż.
Krześniak Marcin	Polska	1994					
Krześniak Wojciech	Polska	1992					
Lewandowski Adam	Polska 🇵🇱 (4)	2003	filar	8 (2)			
Majcher Cyprian	Polska 🇵🇱 (10)	1990	rwacz	7 (3)	10	2	
Malesa Tomasz	Polska	1986					
Mchedlidze Toma	 Gruzja / Polska 🇵🇱 (4)	1984	filar	8 (6)	10	2	
Mechecki Krystian	Polska 🇵🇱 (1)	1999	rwacz	7 (5)	15	3	1 ż.
Meyer Andre	 Południowa Afryka	1998	wiązacz	6 (6)	25	5	
Mikołajczyk Antoni	Polska	2006		1 (0)			
Navrozashvili Avtandil	 Gruzja	2001					
Nyakufaringwa Kudakwashe E.	 Zimbabwe	1993	wspieracz	6 (6)	15	3	
O'Neill Jadon	 Południowa Afryka	2004	skrzydłowy	7 (3)	10	2	
O'Neill Jonathan	 Ptd. Afryka / Polska 🇵🇱 (3)	1999	środkowy	8 (8)	10	2	
Orliński Patryk	Polska	2006	rwacz	6 (1)			1 ż.
Pawłowski Mateusz	Polska	1994	wiązacz	6 (5)	10	2	
Pętlak Adrian	Polska 🇵🇱 (1)	1999	łącznik młyna	5 (1)	5	1	
Pisarek Damian	Polska	2004	młynarz	6 (3)			
Plichta Dawid	Polska 🇵🇱 (33)	1994	łącznik młyna	8 (7)	10	2	1 ż.
Polakowski Michał	Polska	1983	młynarz	3 (1)			
Polakowski Oktawian	Polska	2003		7 (0)			
Retief Johannes Adriaan	 Namibia	1995	wspieracz	8 (8)	10	2	
Rogowski Damian	Polska	2004		2 (0)			
Sadowski Bartłomiej	Polska 🇵🇱 (3)	1998	skrzydłowy	2 (2)			
Spilaszek Mateusz	Polska	2005		1 (0)			
Steenkamp Pieter Willem	 Namibia	1997	łącznik ataku	8 (8)	128	7	
Szwarc Adam	Polska	2002		2 (0)			
Szwarc Michał	Polska	2001					
Wąsowicz Michał	Polska	2006		4 (0)			
Wróbel Kacper	Polska 🇵🇱 (3)	2002	skrzydłowy	8 (8)	25	5	1 ż.

Energa Ognivo Sopot

Miejski Klub Sportowy Ognivo Sopot

www: <https://ognivosopot.pl/>

fb: <https://www.facebook.com/ognivo.sopot>

sezon w Ekstralidze: czterdziesty piąty (nieprzerwanie: dwunasty), debiut w sezonie 1967

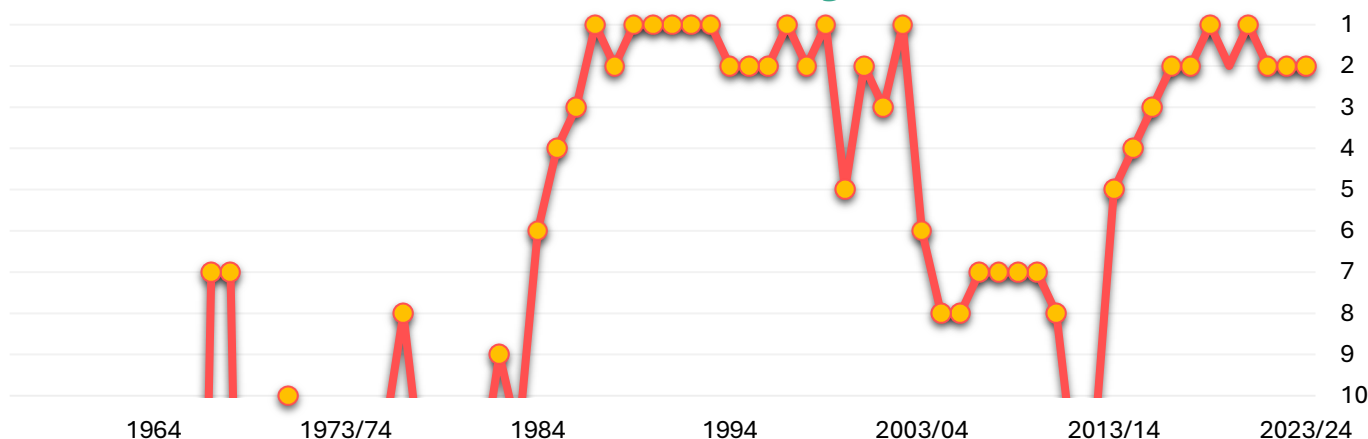
medale mistrzostw Polski: 11 złotych (1987, 1989–1993, 1997, 1999, 2003, 2019, 2021), 11 srebrnych (1988, 1994–1996, 1998, 2001, 2017, 2018, 2022–2024), 3 brązowe (1986, 2002, 2016)

Jesień w wykonaniu sopockiego Ogniva miała słodko-gorzki posmak. Z jednej strony osiem boiskowych zwycięstw i tylko jedna przegrana z Orlen Orkanem Sochaczew. Z drugiej strony był walkower odbierający im ciężko wywalczone zwycięstwo w niezwykle ważnym meczu z Pogonią Awentą Siedlce, nie mieli właściwie nic do powiedzenia w przegranym spotkaniu z sochaczewianami, a w innych meczach także przydarzały im się czasami kłopoty, które najwyraźniej widoczne były w spotkaniu kończącym rundę jesienną, z Budowlanymi WizaMed Łódź.

Tymczasem w Sopocie marzą o powrocie na najwyższy stopień podium, na którym ostatni raz stanęli przed czterema laty. Bo choć gracze spod znaku mewy mają ostatnio znakomity okres, najczęściej do całkowitego spełnienia brakuje wygranej w finałowym meczu: zagrali w siedmiu ostatnich finałach Ekstraligi, ale wygrali tylko dwa z nich. To chyba najbardziej bolesna z możliwych statystyk, bo przecież sukces był tak blisko.

Do rundy jesiennej przystępują bez specjalnych strat kadrowych, natomiast liczą na wzmocnienia. Już tydzień temu na boisku pokazał się nabytek z RPA, Richard Casey, ale największe wzmocnienia są poniekąd wewnętrzne – po długo leczonych kontuzjach wracają na boisko reprezentanci Polski, Adam Piotrowski i Jakub Burek. Te powroty mogą być kluczowe dla Ogniva, bo przez ostatni rok właśnie absencje po kontuzjach były największą zmartwieniem drużyny z Sopotu.

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

trzecie miejsce, bilans: 7 zwycięstw, 2 porażki

najwięcej punktów:
1. Wojciech Piotrowicz (66)
2. Piotr Zeszutek (35)
3. Yevhenii Overchuk (30)

najwięcej przytożeń:
1. Piotr Zeszutek (7)
2. Yevhenii Overchuk (6)
3. M. Plichta, D. Burrows,
K. Drewczyński, A. Seerane (po 5)

najdłużej na boisku:
1. Wiktor Wilczuk
2. Piotr Zeszutek
3. Adrian Seerane

Trener

Thomas Fidler – ur. 1986 w Anglii, w rodzinie o polskich korzeniach. Wciąż aktywny zawodnik, występuje na pozycji filara. Przez kilka sezonów grał na drugim poziomie ligowym w Anglii – w drużynach Jersey, Plymouth i Birmingham Moseley. W 2019 jako zawodnik Chinnor zadebiutował w reprezentacji Polski i zagrał w niej dotąd 19-krotnie. Od 2020 zawodnik Ogniva Sopot (jedno mistrzostwo kraju), w 2022 został trenerem młyna, a w kolejnym roku zastąpił na stanowisku głównego trenera Karola Czyża.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Borkowski Oskar	Polska	2006	rwacz	8 (7)			
Burek Jakub	Polska 🇵🇱 (5)	2000					
Burrows Dwayne	 Nowa Zelandia	1990	środkowy	6 (6)	25	5	
Casey Richard	 Południowa Afryka	1999	wiązacz	1 (1)			
Czasowski Aleksander	Polska	1985	skrzydłowy	7 (3)	5	1	
Drewczyński Kacper	Polska	1999	środkowy	7 (7)	25	5	
Dzioch Marcin	Polska	1993	rwacz	6 (4)	5	1	
Fidler Thomas	Polska 🇵🇱 (19)	1986	młynarz	8 (7)	10	2	
Gąska Sylwester	Polska 🇵🇱 (9)	2002	filar	9 (9)			
Golla Jakub	Polska	2005	rwacz	3 (1)			
Grabowski Oliwier	Polska	2006	skrzydłowy	7 (2)	5	1	
Grabowski Władysław	 Ukraina / Polska 🇵🇱 (1)	1988	rwacz	4 (3)	10	2	
Kirsanov Oleksandr	 Ukraina	2005	łącznik ataku	7 (5)	25	1	
Lis Wiktor	Polska	2006	łącznik młyna	1 (1)	10	2	1 ż.
Lubczyński Konrad	Polska	1999		4 (0)			
Maarman Marzuq	 Południowa Afryka	1992	filar	9 (7)	5	1	
Mokretsov Dmytro	 Ukraina	1988	wspieracz	8 (6)	5	1	
Możejko Jakub	Polska	1998					
Mroziński Iwo	Polska	2007					
Mroziński Jan	Polska 🇵🇱 (1)	2001	wspieracz	8 (7)	5	1	
Opondo Mykeltie Imani	 Kenia / Polska	1998	skrzydłowy	1 (1)	5	1	
Overchuk Yevhenii	 Ukraina	2005	skrzydłowy	4 (3)	30	6	
Piotrowicz Wojciech	Polska 🇵🇱 (29)	1990	łącznik ataku	8 (7)	66		1 ż.
Piotrowski Adam	Polska 🇵🇱 (12)	1997	wspieracz	1 (1)			
Plichta Mateusz	Polska 🇵🇱 (27)	1997	łącznik młyna	8 (8)	27	5	
Rau Filip	Polska	1983	młynarz	3 (1)			
Sawicki Olgierd	Polska	2003	skrzydłowy	9 (7)	5	1	
Seerane Adrian	 Południowa Afryka	1995	środkowy	9 (8)	25	5	
Słomka Wiktor	Polska	2004					
Szulta Sebastian	Polska	1996	skrzydłowy	2 (1)	5	1	
Węgierski Kamil	Polska	1989		5 (0)			1 ż.
Wilczuk Wiktor	Polska 🇵🇱 (3)	2002	rwacz	9 (9)	15	3	1 ż.
Zając Marek	Polska	1991		3 (0)			
Zeszutek Piotr	Polska 🇵🇱 (37)	1991	wiązacz	9 (9)	35	7	1 ż.
Zhuk Roman	 Ukraina / Polska	1988	obrońca	5 (5)	15	3	
Z poprzedniej rundy nie zgłoszono							
Ellison Ricardo	 Nowa Zelandia	2002	wiązacz	6 (4)			
Tsimakuridze Giorgi	 Gruzja	2000	rwacz	2 (1)			

Life Style Catering Arka Gdynia

Rugby Club Arka Gdynia

www: <https://www.arkarugby.pl/>

fb: <https://www.facebook.com/RCArkaGdynia>

sezon w Ekstralidze: dwudziesty siódmy (nieprzerwanie: też dwudziesty siódmy), debiut w sezonie 1998

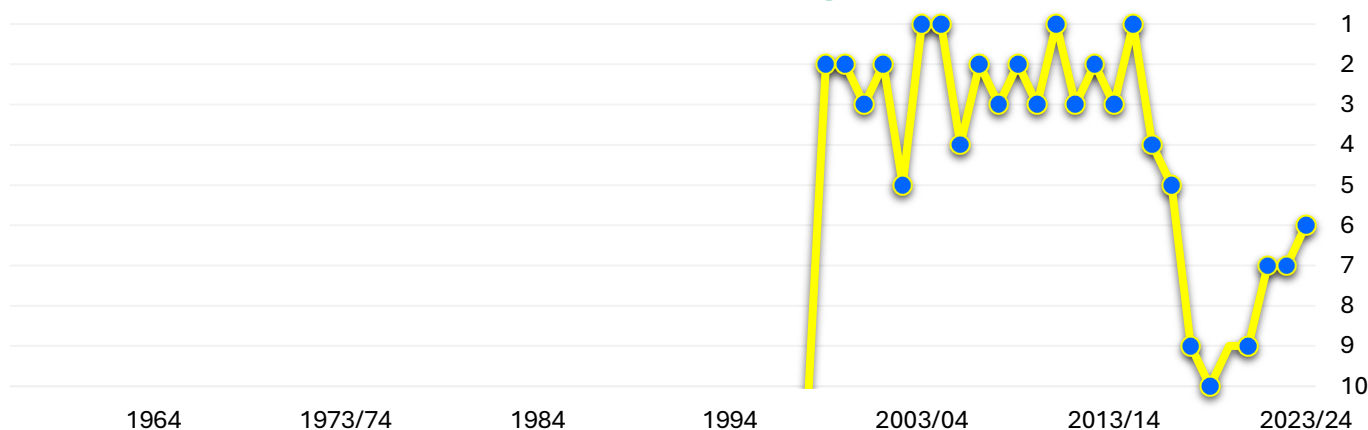
**medale mistrzostw Polski: 4 złote (2004, 2005, 2011, 2015), 6 srebrnych (1999, 2000, 2002, 2007, 2009, 2013),
5 brązowych (2001, 2008, 2010, 2012, 2014)**

Life Style Catering Arka Gdynia jesienią zagrała w lidze rolę czarnego konia. Gdynianie co prawda przegrali z wszystkimi trzema głównymi kandydatami do medali, ale tanio skóry w tych meczach nie sprzedawali (zwłaszcza w trójmiejskich derbach z Ogniwem), a z pozostałymi ekipami w stawce wygrywali i to wygrywali coraz pewniej (przykładem dwa starcia z Edach Budowlanymi Lublin – na początku rundy wygrane po ciężkiej walce, a na końcu jesieni prawdziwy pogrom). Warto podkreślić rolę Szymona Sirockiego, który uezbiarał jesienią aż 15 przytożeń, nie mając sobie równych w całej Ekstralidze.

Czyżbyśmy mieli do czynienia z odrodzeniem feniksa z popiołów? Gdynianie po latach spędzonych na szczycie, z seryjnie zdobywanymi przez blisko dwie dekady medalami, w ostatnich latach wyraźnie dołowali, niekiedy z trudem unikając spadku z Ekstraligi. Jednak już w poprzednich sezonach pojawiały się przebłyki dobrej postawy (zwłaszcza wiosną ubiegłego roku).

Wiosną gdynianie chcą pójść za ciosem. Na pewno bolesnym osłabieniem będzie odejście obrońcy Nicolasa Silvery, który stanowił jedno z ważnych ogniw bardzo skutecznego ataku – zapisał na swoje konto aż 8 przytożeń. Jednak z drugiej strony jesienne sukcesy gdynianie osiągalili bez gracza, który w poprzednich sezonach stanowił chyba najjaśniejszy punkt ich składu – i właśnie on, Anton Szaszero, wiosną ma wrócić do gry. Czy będzie medal? To trudno prorokować, ale na pewno będzie walka o niego, a jeśli gdynianie podtrzymają formę z jesieni, to i krążka na szyjach wykluczyć nie można.

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

czwarte miejsce, bilans: 6 zwycięstw, 3 porażki

najwięcej punktów:

1. Szymon Sirocki (75)
2. Dawid Banaszek (60)
3. E. Botha, N. Silvera (po 50)

najwięcej przytożeń:

1. Szymon Sirocki (15)
2. Nicolas Silvera (8)
3. Kevin Bracik (5)

najdłużej na boisku:

1. Mateusz Szczygłowski
2. Mykła Karasevych
3. Szymon Sirocki

Trener

Łukasz Szostek – ur. 1983, zaczął karierę w Ogniwie Sopot, a potem długie lata grał dla Arki Gdynia, 49-krotny reprezentant Polski (występował w niej w latach 2002–2015), trzykrotny mistrz kraju. Karierę skończył w 2019. Był trenerem młodzieży w gdyńskim klubie. Seniorską drużynę Arki prowadzi od początku 2023 po rezygnacji Dariusza Komisarczuka i Pawła Dąbrowskiego.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Banach Nikodem	Polska	2006					
Banaszek Dawid	Polska 🇵🇱 (42)	1987	łącznik ataku	9 (9)	60	1	1 ż.
Bartkowiak Daniel	Polska 🇵🇱 (7)	1983					
Bojke Piotr	Polska	1990	filar	9 (5)			
Botha Eujaan	🇿🇦 Południowa Afryka	2001	środkowy	7 (7)	50	3	
Bracik Kewin	Polska 🇵🇱 (8)	1995	rwacz	8 (8)	25	5	
Chirume Zvikomborero	🇿🇼 Zimbabwe / Polska	1998	rwacz	8 (6)	10	2	
Ciuła Wojciech	Polska	1988		2 (0)			
Derwis Oskar	Polska	2001	filar	8 (1)			
Gajowniczek Paweł	Polska	1996					
Janiak Mikołaj	Polska	2006					
Karasevych Mykola	🇺🇦 Ukraina	2002	środkowy	9 (9)	10	2	2 ż.
Kasperek Łukasz	Polska 🇵🇱 (1)	1981					
Klas Jakub	Polska	2006		2 (0)			
Kowalski Kamil	Polska	2005					
Kruk-Miler Bartosz	Polska	2004		2 (0)			
Krużycki Kacper	Polska	1994	wspieracz	9 (9)			
Kuleta Mateusz	Polska	2003		1 (0)			
Kuzimski Jakub	Polska	1998	rwacz	9 (5)	10	2	
Kuzimski Tymoteusz	Polska	2005		2 (0)			
Lipski Karol	Polska	1992	skrzydłowy	7 (1)			
Mamagulashvili Giga	🇦🇷 Gruzja	1992	filar	8 (6)	15	3	
Marczyński Miłosz	Polska	2006					
Mohyła Dominik	Polska 🇵🇱 (4)	2002	młynarz	9 (8)			
Mohyła Dorian	Polska	2006					
Mzamomuhle Vidima	🇿🇼 Zimbabwe	1995	wiązacz	9 (9)	10	2	
Podolski Daniel	Polska 🇵🇱 (6)	1982	wspieracz	3 (3)			
Rakowski Radostaw	Polska 🇵🇱 (14)	1993	środkowy	4 (3)	15	3	
Sipapate Gabriel	🇿🇼 Zimbabwe	1995	filar	2 (2)			
Sirocki Szymon	Polska 🇵🇱 (18)	1990	skrzydłowy	9 (9)	75	15	
Steindl Patrick	Polska	1996	skrzydłowy	6 (1)	5	1	
Stosik Nikodem	Polska	2004		5 (0)			
Szyc Mateusz	Polska	1996	łącznik młyna	9 (9)	10	2	
Torbiarczyk Robert	Polska	2005					
Turzyński Damian	Polska	2005	skrzydłowy	9 (7)	10	2	1 ż.
Wolszon Marcin	Polska	2000					
Zdunek Arkadiusz	Polska	1985		6 (0)			
Zypper Oskar	Polska	1996	wspieracz	6 (5)			1 cz.

Z poprzedniej rundy nie zgłoszono

Litwińczuk Adam	Polska	1999	filar	9 (5)	5	1	
Silvera Laborde Nicolas Manuel	🇦🇷 Argentyna	1998	obrońca	8 (8)	50	8	

Juvenia Kraków

Rzemieślniczy Klub Sportowy Juvenia

www: <https://juvenia.info/>

fb: <https://www.facebook.com/juveniakrakow/>

sezon w Ekstralidze: dwudziesty (nieprzerwanie: dziewiąty), debiut w sezonie 2000

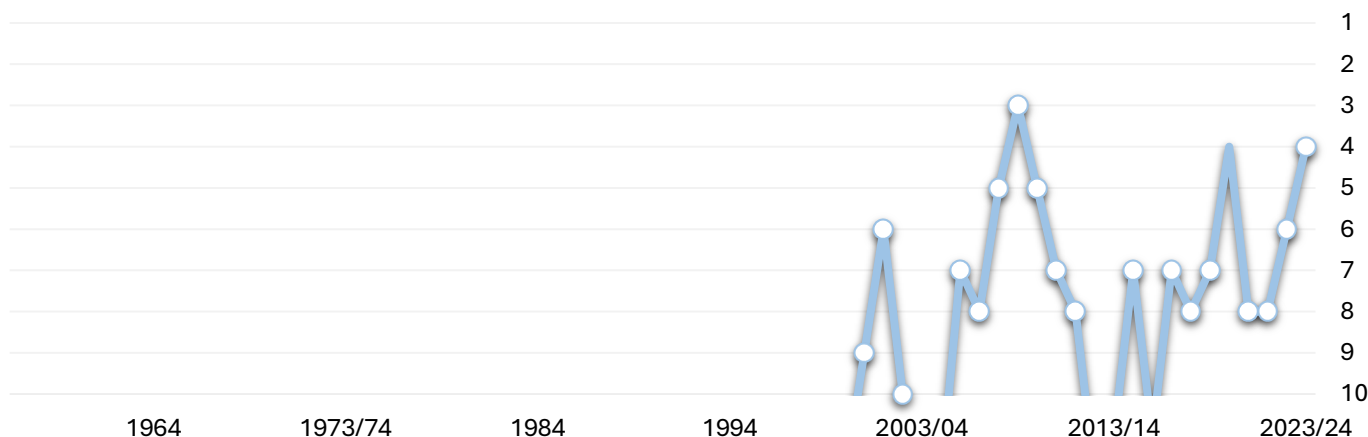
medale mistrzostw Polski: 1 brązowy (2009)

Jesień na krakowskich Błoniach bliższa była rozczarowaniu niż sukcesowi. Apetyty krakowian, rozbudzone po poprzednim sezonie, gdy długo byli na czele ligowej tabeli i oślabli dopiero w końcówce, pozwalając upragnionemu drugiemu medalowi w historii wymknąć się z rąk, nie zostały zaspokojone. Nie było powtórki z serii jesiennych zwycięstw sprzed roku – przeciwnie, krakowianie, choć zaczęli rundę od zwycięstw, mieli problem z nabraniem rytmu. W starciach z ekipami z czołówki wyraźnie przegrywali (z Orkanem i Pogonią nie zdobywając ani jednego punktu), a na koniec przyszły dwie bardzo bolesne porażki z Life Style Catering Arką Gdynia i – zupełnie nieoczekiwana – z Drew Pal 2 Lechią Gdańsk.

Krakowianie dwudziesty raz grają w tym sezonie na ekstraligowych boiskach. W dziewiętnastu poprzednich występach tylko raz wspięli się na podium. Większość tego czasu spędzili w dolnych połówkach tabeli, kilka razy spadając poziom niżej. Od niemal dekady nie dają się jednak już wyrzucić, a w ostatnich latach zaliczyli kilka bardzo obiecujących występów. Dość powiedzieć, że wielokrotnie w ostatnich latach typowani byli do roli „czarnego konia” rozgrywek i w poprzednim sezonie faktycznie taką rolę odegrali.

Działacze i zawodnicy Juvenii deklarują przed rundą wiosenną, że ich celem wciąż jest walka o medale. Ta jednak będzie trudna. Słaba końcówka poprzedniej rundy spowodowała, że Arka Juvenii w ligowej tabeli odskoczyła i aby zniwelować tę różnicę, „smoki” nie będą mogły sobie już pozwolić na żadne potknięcia. A i to może być za mało, jeśli i Arka też takich potknięć będzie unikać. Krakowianie zgłosili do rozgrywek nowego zawodnika z RPA, natomiast sporym osłabieniem ma być zapowiedziane odejście Odericha Moutona (choć wciąż widocznego w składzie w systemie PZR).

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

czwarte miejsce, bilans: 4 zwycięstwa, 5 porażek

najwięcej punktów:
1. Riaan van Zyl (58)
2. Arsenii Pastukhov (21)
3. Arkadiusz Korusiewicz (15)

najwięcej przytożeń:
1. Arsenii Pastukhov,
Arkadiusz Korusiewicz (po 3)
3. 8 zawodników (po 2)

najdłużej na boisku:
1. Tomir Wiertek
2. Patrick Różycki
3. Riaan van Zyl

Trener

Ciaran Hearn – ur. 1985, przez kilkanaście lat podpora ataku reprezentacji Kanady (aż 73 występy w oficjalnych meczach), uczestnik trzech piętnastkowych (2011, 2015 i 2019) i dwóch siódemkowych (2009 i 2013) Pucharach Świata. Występował nie tylko w ojczyźnie – zawodowy kontrakt łączył go przez cztery lata z London Irish (w tym dwa lata gry w Premiership), a karierę zawodniczą kończył w grającym w amerykańskiej lidze MLR Old Glory DC. Związany z Polską przez żonę przed tym sezonem zastąpił wieloletniego trenera Juvenii, Konrada Jarosza. To jedno z jego pierwszych wyzwań trenerskich.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Antczak Maciej	Polska	2004					
Atkinson Michael	 Namibia	2003	wspieracz	9 (7)	10	2	
Beukes Chemigan	 Namibia	1999	filar	8 (8)	5	1	
Bydłoń Oliwer	Polska	2006					
Chorny Oleh	Polska	2006	rwacz	7 (2)			
Czech Arkadiusz	Polska	2003		5 (0)	5	1	
Dorywalski Maciej	Polska	1988	rwacz	9 (7)			1 ż.
Głowacki Jerzy	Polska	1987	młynarz	4 (4)			
Gola Krzysztof	Polska	1997					
Guzda Kajetan	Polska	2007					
van Heerden Austin	 Południowa Afryka	1999	łącznik ataku	9 (7)	12	2	2 ż.
Janeczko Bartłomiej	Polska (2)	2000	skrzydłowy	2 (2)			
Jedwabny Krystian	Polska	2007					
Jurczyński Michał	Polska (4)	2000	środkowy	4 (4)	5	1	
Kisiel Hubert	Polska	2001					
Kliś Artur	Polska (2)	2003		1 (0)			
Konfedorat Ruslan	Polska	2006	łącznik młyna	2 (1)			
Korusiewicz Arkadiusz	Polska	1999	skrzydłowy	4 (2)	15	3	
Krzykawski Marcin	Polska	2000					
Kulesza Kacper	Polska	2007					
Kuprati Denys	Polska	2006					
Lavtakov Andrii	Polska	2003	skrzydłowy	7 (7)	10	2	
Lewicki Rafał	Polska	1995					
Matsiuk Andrii	Polska	2002	filar	7 (1)			
Morus Marcin	Polska	2001	rwacz	7 (7)			1 ż.
Mouton Oderich	 Namibia	1998	wiązacz	6 (6)	10	2	
Nawrot Mateusz	Polska	2007					
Nohe Uzukhanye	 Południowa Afryka	2001					
Nowicki Patryk	Polska	2005		6 (0)			1 ż.
Pastukhov Arsenii	Polska	2003	obrońca	7 (6)	21	3	
Polakiewicz Mateusz	Polska	2001	środkowy	8 (8)	10	2	
Polakiewicz Szymon	Polska	2007					
Polgun Artur	Polska	2005	skrzydłowy	5 (1)	10	2	
Rapacz Jakub	Polska	2000	skrzydłowy	5 (1)	5	1	
Różycki Patrick	Polska	2002	środkowy	9 (9)	10	2	
Sakwa Patryk	Polska	2002	obrońca	6 (6)			
Siemaszko Marcin	Polska (3)	1990	filar	6 (6)			
Skoczeń Bartłomiej	Polska	2000	rwacz	5 (1)			
Stawiarski Artur	Polska	1990		1 (0)			
Szydłowski Patryk	Polska	2006					
Voorster Peet	 Ptd. Afryka / Polska (1)	1989	młynarz	9 (8)	10		
Wieczorkowski Mikołaj	Polska	2000					
Wiertek Tomir	Polska	1999	wspieracz	9 (9)	5	1	
Wiśniewski Kacper	Polska	2002	wspieracz	6 (1)			
Yavorshchuk Radion	Polska (2)	2003	rwacz	4 (4)			
Zastawnik Norbert	Polska	2005		9 (0)	5	1	2 ż.
van Zyl Riaan	 Namibia	1993	łącznik młyna	9 (8)	58	2	2 ż.

Z poprzedniej rundy nie zgłoszono

Coetzee Daniel Rudolph	 Południowa Afryka	2005	rwacz	4 (1)	5	1	
Fursenko Artur	 Ukraina / Polska (4)	1998	skrzydłowy	1 (1)			

Edach Budowlani Lublin

Klub Sportowy Budowlani Lublin

www: <https://www.ksbudowlani.com>

fb: <https://pl-pl.facebook.com/BudowlaniLublin/>

sezon w Ekstralidze: czterdziesty pierwszy (nieprzerwanie: dziewiąty), debiut w sezonie 1976

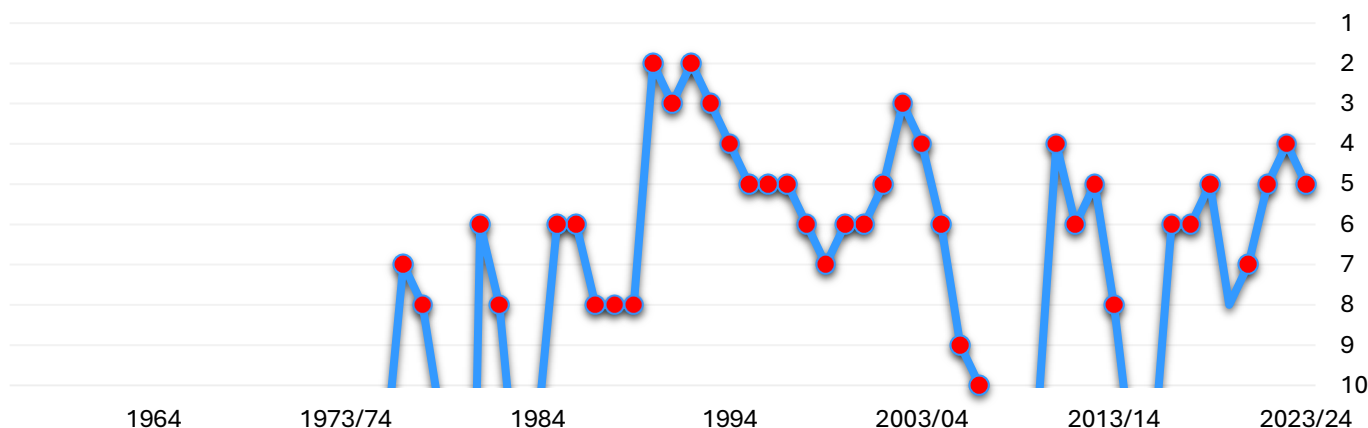
medale mistrzostw Polski: 2 srebrne (1990, 1992), 3 brązowe (1991, 1993, 2003)

Po niezłym początku sezonu (trzy wygrane w czterech meczach, ten przegrany zresztą też po walce) lublinianie zaczęli mieć poważne kłopoty i już ani razu nie wygrali. Co gorsza, niektóre porażki były bardzo wysokie (jak pierwsza w tej serii 7:85 z Orkanem i ostatnia 5:82 z Arką). Ta czarna seria ostatecznie już chyba pogrzebała nadzieję Budowlanych na włączenie się do walki o medale.

A na te ostatnie gracze z Lublina czekają najdłużej w lidze – ponad dwie dekady. W tym okresie kilkakrotnie byli ich bliscy, grali w meczu o brąz (ostatni raz przed dwoma laty, gdy naprawdę byli o włos, a w poprzednim sezonie bardzo długo byli na czwartym miejscu i dopiero na końcówce ligi stracili je na rzecz świetnie finiszującej Pogoni). Nie udało się jednak nawiązać do najlepszego okresu w historii klubu, gdy przez cztery lata z rzędu na początku lat 90. ubiegłego wieku zdobywali medale.

Realnym celem na wiosnę jest powtórzenie wyniku z poprzedniego sezonu – kilka punktów, jakich brakuje Budowlanym do Juwenii, może być odrobione. Problemem lublinian, i to już nie pierwszy raz, jest wąska kadra i brak możliwości rotacji składu, chyba że z pomocą zawodników bardzo młodych. Odejście kilku kluczowych zawodników przed tym sezonem też nie pomogło.

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

szóste miejsce, bilans: 3 zwycięstwa, 6 porażek

najwięcej punktów:

1. Kuziwakwashe Kazembe (72)
2. Michał Musur (20)
3. J. Bobruk, R. Kelberashvili, O. Novikov (po 15)

najwięcej przytożeń:

1. Michał Musur (4)
2. J. Bobruk, R. Kelberashvili, O. Novikov (po 3)

najdłużej na boisku:

1. Panashe Dube
2. Michał Węzka
3. Kuziwakwashe Kazembe

Trener

Andrzej Kozak – ur. 1968, wychowanek i wieloletni gracz Budowlanych Lublin, reprezentant Polki juniorów, czterokrotny medalista mistrzostw Polski seniorów. Karierę zawodniczą skończył w 1999 i wkrótce potem rozpoczął jako trener. Najpierw w grupach młodzieżowych Budowlanych, potem z drużyną seniorską. Prowadził do medali Juwenię Kraków i Pogoń Siedlce, pracował z reprezentacją Polski juniorów. Od 2010 do początku 2022 był trenerem reprezentacji Polski w rugby 7. Do Budowlanych wrócił wiosną 2022, a po półrocznej przerwie ponownie wiosną 2024.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Bobruk Jakub	Polska 🇵🇱 (5)	1994	łącznik młyna	8 (8)	15	3	4 ż.
Borówka Maciej	Polska	1999					
Davids Austin Marc	 Południowa Afryka	1998	łącznik ataku	6 (6)	43		
Dec Wiktor	Polska	2007					
Dube Mcebisi	 Zimbabwe	2001		1 (0)			
Dube Panashe	 Zimbabwe / Polska	2000	skrzydłowy	9 (9)	10	2	
Golonka Daniel	Polska	1997					
Jasiński Bartłomiej	Polska 🇵🇱 (1)	1981	wspieracz	8 (8)			
Jasiński Borys	Polska	2007					
Kasprzak Stanisław	Polska	1999	obrońca	6 (6)	5	1	
Kazembe Kuziwakwashe O.	 Zimbabwe	1996	łącznik ataku	9 (9)	72	1	1 ż.
Kelberashvili Robizon	 Gruzja / Polska 🇵🇱 (6)	1996	filar	9 (9)	15	3	
Kozak Andrzej	Polska	1968					
Król Wojciech	Polska 🇵🇱 (4)	1988	wspieracz	9 (9)	10	2	
Leshchenko Danylo	 Ukraina	2004	skrzydłowy	2 (1)			
Lipnicki Rafał	Polska	2004					
Mazur Marcin	Polska	1991		6 (0)			
Męczyński Jacek	Polska	1978					
Moyo Nkosana	 Zimbabwe	2001		1 (0)			
Musur Michał	Polska 🇵🇱 (1)	1999	rwacz	8 (8)	20	4	
Novikov Olesi	 Ukraina	1999	filar	8 (7)	15	3	1 ż.
Panasiuk Sebastian	Polska	1988					
Pasieczny Michał	Polska	2004	rwacz	8 (7)	10	2	
Pietrkiewicz Michał	Polska	1991		4 (0)			
Porębski Tomasz	Polska	2006					
Próchniak Maksymilian	Polska	2004	skrzydłowy	7 (5)			
Próchniak Szymon	Polska	2006	wspieracz	9 (2)	10	2	
Psuj Piotr	Polska 🇵🇱 (1)	1987	skrzydłowy	9 (7)	5	1	1 ż.
Rudziński Oskar	Polska	1999	młynarz	9 (9)			
Rudź Mateusz	Polska	2005		3 (0)			
Sithole Bruce	 Zimbabwe	2002	skrzydłowy	5 (2)			
Skątecki Piotr	Polska 🇵🇱 (1)	1991	rwacz	8 (8)	4		2 ż.
Skup Filip	Polska	2002	skrzydłowy	5 (1)			
Szczepański Grzegorz	Polska 🇵🇱 (21)	1995	środkowy	9 (9)			1 ż.
Thirion Gerhard	 Namibia	1998					
Tomaszewski Benjamin	Polska	2004		2 (0)			
Tomaszewski Dominik	Polska	2001	rwacz	2 (2)			
Węzka Michał	Polska	1991	środkowy	9 (9)	10	2	
Więciorek Stanisław	Polska 🇵🇱 (65)	1965					
Więckowski Piotr	Polska	1998		7 (0)			
Wolski Maciej	Polska	2006					
Zuze Jeremy	 Zimbabwe	1999		2 (0)			

Budowlani WizjaMed Łódź

Klub Sportowy „Budowlani” Łódź

www: <https://ksb-rugby.pl/>

fb: <https://www.facebook.com/ksblodz/>

sezon w Ekstralidze: czterdziesty piąty (nieprzerwanie: drugi), debiut w sezonie 1969

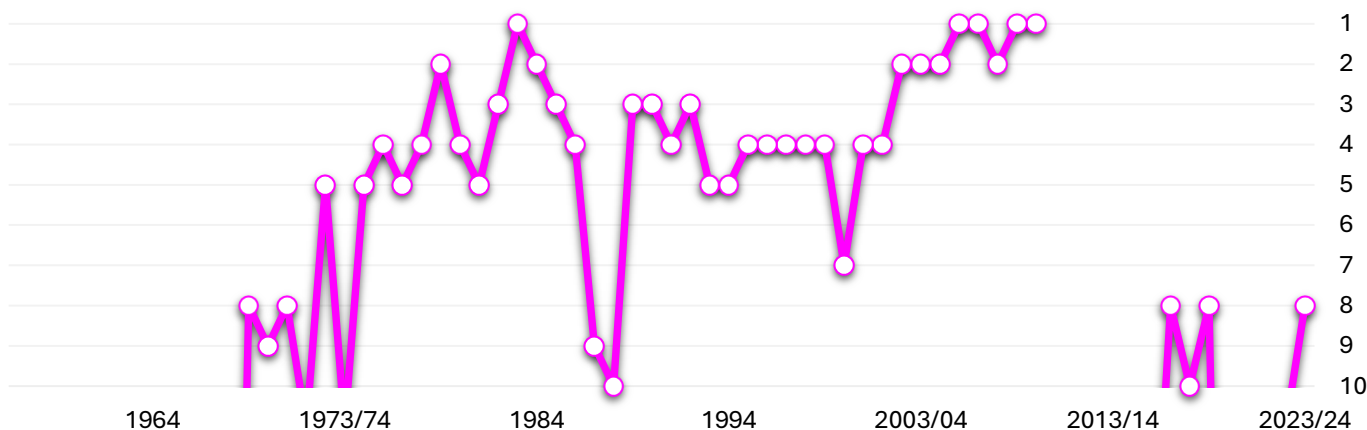
medale mistrzostw Polski: 5 złotych (1983, 2006, 2007, 2009, 2010), 6 srebrnych (1979, 1984, 2003–2005, 2008), 5 brązowych (1982, 1985, 1989, 1990, 1992)

Łódzcy Budowlani z pewnością jesienią liczyli na coś więcej niż osiągnęli. Po otrząśnięciu się z Ekstraligą i zaptaceniu frycowego w poprzednim sezonie oraz dzięki ściągnięciu przed rokiem braci Niedźwieckich pewnie celem było coś więcej niż tylko dwie wygrane. Inna sprawa, że bilans 2:7 nie do końca oddaje obraz gry łódzkiej drużyny. W szeregu spotkań łodzianie walczyli z rywalami jak równy z równym i przegrywali w końcówkach. Mocno postraszyli m.in. jednego z głównych kandydatów do medali – naprawdę niewiele brakło im do wygranej nad Ogniwem.

Ekipa z Łodzi próbuje przywrócić świetne czasy rugby z tego miasta. Po niedawnym upadku Budo 2011 Aleksandrów Łódzki tylko oni mogą temu zadaniu podołać. W ostatnich latach do Ekstraligi wracali dwukrotnie, ostatni raz przed rokiem. Wówczas byli najstarszą drużyną w stawce, jednak uratował ich paradoksalnie upadek właśnie Budo.

Wiosną Budowlani pewnie liczą na coś więcej do tej pory. Ściągają nowych graczy z zagranicy (w tym Wayne’a Borsaka z Australii). Jesienią prezentowali dobrą grę, i chyba mogą liczyć na to, że przełoży się ona także na lepsze wyniki i punkty do ligowej tabeli. Największa niewiadoma to nowy trener – Budowlani mają ostatnio chyba najmniej stabilną ławkę trenerską w lidze, na której kolejno zasiadają szkoleniowcy z różnych końców świata (był Argentyńczyk, a ostatnio były trener kadry Chris Hitt). Teraz postawili na Namibijczyka, który ma za sobą znakomitą karierę sportową, ale o karierze trenerskiej wiele nie wiadomo. No więc: popsuje czy poprawi?

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

siódme miejsce, bilans: 2 zwycięstwa, 7 porażek

najwięcej punktów:

1. Lucas Niedźwiecki (71)
2. Kacper Palamarczuk (35)
3. Michał Łaszcz (25)

najwięcej przytożeń:

1. Kacper Palamarczuk (7)
2. Michał Łaszcz (5)
3. Lucas Niedźwiecki (4)

najdłużej na boisku:

1. Asithandile Mrubata
2. Kacper Palamarczuk
3. Jakub Wasilewski

Trener

Theuns Kotzé* – ur. 1987, urodzony w Republice Południowej Afryki, początkowo grał w tamtejszych drużynach uniwersyteckich, a następnie prowincjonalnych. Dwa sezony spędził we Francji, potem wrócił do RPA, a karierę kończył w namibijskich Welwitschias. Był reprezentantem Namibii i jest jej rekordzistą w liczbie zdobytych punktów w meczach międzynarodowych. Dwukrotnie wystąpił w jej barwach na Pucharach Świata.

*) W systemie PZR wciąż wskazany jest Chris Hitt.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Akinyele Ibukunoluwa O.	 Irlandia	2003					
Beridze Beka	 Gruzja	2003	filar	5 (5)			2 ż.
Borsak Wayne	 Australia	1991					
Delpont Altus	 Południowa Afryka	1996	młynarz	3 (1)	5	1	
Dobrakowski Tomasz	 Polska	1994					
Dośpiał Mariusz	 Polska	1986					
Drynkowski Kacper	 Polska	2003					
Dudek Michał	 Polska	2002	łącznik młyna	8 (7)	11	1	
Goździk Sebastian	 Polska	2006					
Janowski Tomasz	 Polska	1983					
Januszkiewicz Jakub	 Polska	1990					
Justyński Krzysztof	 Polska	1987	rwacz	3 (3)			1 ż. 1 cz
Kacprowicz Robert	 Polska	1998					
Kaczmarek Adrian	 Polska	2004					
Kmiecik Aleksander	 Polska	2003					
Kretschmer Filip	 Polska	2002	młynarz	4 (1)			
Łaszcz Michał	 Polska	2002	obrońca	9 (7)	25	5	
Madej Makary	 Polska	2002	wspieracz	8 (5)	5	1	
Majcherczyk Krzysztof	 Polska	1994					
Majczyk Jakub	 Polska	2004					
Matecki Jakub	 Polska (7)	1999	rwacz	8 (8)	10	2	1 ż.
Mangwana Thembinkosi	 Południowa Afryka	1998	filar	9 (9)	5	1	2 ż.
Massalski Dominik	 Polska	2004		3 (0)			
Michatek Bartłomiej	 Polska	2005	środkowy	8 (3)	5	1	
Mirowski Mateusz	 Polska	2004		1 (0)			
Mosese Toafa	 Tonga	1999	filar	7 (5)			
Niedzwiecki Alexander	 Australia/ Polska (4)	1998	rwacz	6 (6)			1 ż.
Niedzwiecki Lucas	 Australia/ Polska (2)	2001	łącznik ataku	8 (8)	71	4	
Nowak Mateusz	 Polska	2002					
Owczarek Alan	 Polska	2003					
Palamarczuk Kacper	 Polska (10)	2002	wiązacz	9 (9)	35	7	
Peña Thomas	 Argentyna	1997	środkowy	8 (8)	10	2	1 ż.
Petit Emil	 Polska	1997		1 (0)			
Pienaar Corne	 Południowa Afryka	1995					
Pietrzak Bartłomiej	 Polska	2005		3 (0)			
Rembowski Artur	 Polska	2003	środkowy	5 (4)	15	3	
Ryusuke Akaki	 Japonia	2000	łącznik ataku	4 (3)	7		
Sikora Bartosz	 Polska	2005		4 (0)			1 ż.
Soszka Filip	 Polska	2004	łącznik młyna	4 (2)	2		
Stańczykowski Adrian	 Polska	2004	skrzydłowy	8 (7)			
Stańczykowski Mateusz	 Polska	2006	skrzydłowy	4 (3)	5	1	
Szczukocki Bartłomiej	 Polska	1991					
Śmiechowicz Łukasz	 Polska	1980		2 (0)			
Tarnawski David	 Polska	1995					
Tsapenko Dmytro	 Ukraina	2005					
Tsivtsivadze Irakli	 Gruzja	1995	wspieracz	9 (5)	5	1	1 ż.
Tskhelishvili Giorgi	 Gruzja	2005					
Wasilewski Jakub	 Polska (1)	2004	wspieracz	9 (9)	5	1	1 ż.
Wilk Eryk	 Polska	2006	środkowy	6 (2)			

Z poprzedniej rundy nie zgłoszono

Czyszczoń Oskar	 Polska	2000	młynarz	6 (6)	10	2	
Mrubata Asithandile	 Południowa Afryka	1997	skrzydłowy	9 (9)	10	2	
Muñoz Botero Daniel Andres	 Kolumbia	1996		1 (0)			

Drew Pal 2 Lechia Gdańsk

Rugby Club Lechia Gdańsk

www: <http://lechiarugby.pl/>

fb: <https://www.facebook.com/RugbyClubLechiaGdansk>

sezon w Ekstralidze: sześćdziesiąty ósmy (nieprzerwanie: też sześćdziesiąty ósmy), debiut w sezonie 1958

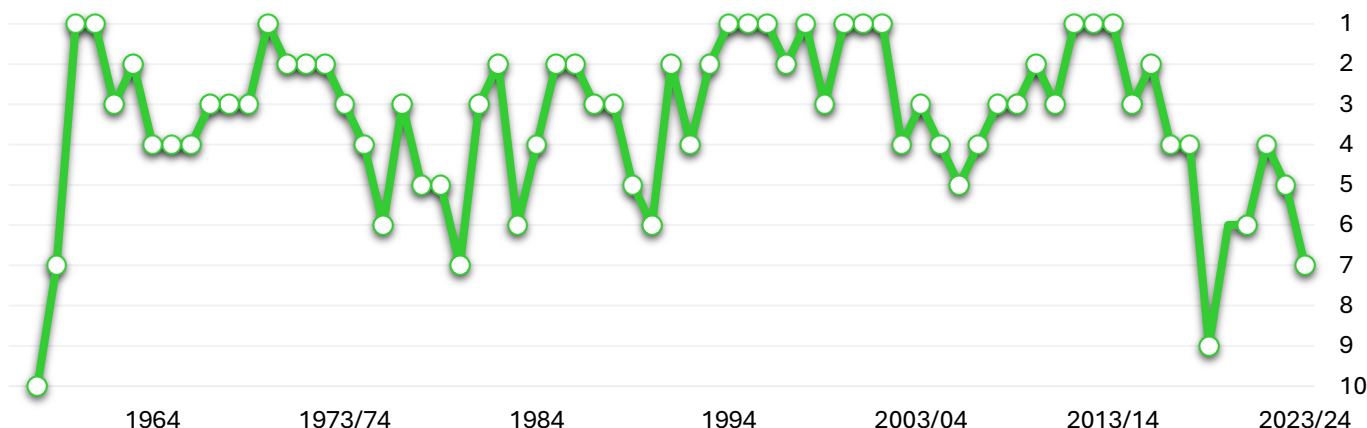
medale mistrzostw Polski: 13 złotych (1960, 1961, 1970, 1994–1996, 1998, 2000–2002, 2012–2014), 12 srebrnych (1963, 1971–1973, 1982, 1985, 1986, 1991, 1993, 1997, 2010, 2016), 15 brązowych (1962, 1967–1969, 1974, 1977, 1981, 1987, 1988, 1999, 2004, 2008, 2009, 2011, 2015)

Fatalna runda jesienna w wykonaniu gdańszczan: nie tylko przegrali wszystkie spotkania pierwszej rundy z wyjątkiem tego z beniaminkiem. Co gorsza, z meczu na mecz te przegrane były coraz wyraźniejsze (jedynym wyjątkiem było starcie z Orkanem). I nagle, na koniec jesieni, w pierwszej kolejce rundy rewanżowej lechiści zaszaleli i pokonali wyżej notowaną Juwenię. Nie zmieniło to jednak faktu, że na koniec rundy jesiennej zajmowali dopiero ósme miejsce.

To ósme miejsce, gdyby na nim pozostali do końca sezonu, byłoby jednym z najgorszych w historii klubu. Gdańszczanie, grający w Ekstralidze nieprzerwanie od 1958, przez większość tego okresu walczyli o medale. Miejsca ósme lub gorsze przydarzyły się im tylko dwa razy – w pierwszym sezonie przed 67 laty i w jednym z ostatnich, które w Gdańsku stanowią ewenement. Niedługo minie 10 lat od ostatniego medalu – tak długiej przerwy Lechia nie przeżyła jeszcze nigdy.

Trudno liczyć na to, aby marzenia o powrocie na podium spełniły się w tym sezonie. Ekipa spod znaku lwa nie poczyniła specjalnych wzmocnień (najważniejszym jest Dan Tomanek), nadal będzie grała bardzo młodą drużyną, na dodatek pozbawioną kilku liderów, którzy niedawno powiesili buty na kołku (na szczęście wciąż je ubiera kapitan ekipy Michał Krużycki). Pewnie powalczą o więcej zwycięstw niż jesienią, ale nie będzie to łatwe. Ale te trudne czasy, jeśli drużyna je przetrwa, mogą zaowocować w przyszłości.

W historii Ekstraligi

Runda jesienna

ósme miejsce, bilans: 2 zwycięstwa, 7 porażek

najwięcej punktów:

1. Austin Davids,
- Sean Grobler (po 43)
3. Lukman Yaya (20)

najwięcej przytożeń:

1. Sean Grobler,
- Lukman Yaya (po 4)
3. A. Kopecki, M. Kossakowski (po 3)

najdłużej na boisku:

1. Sean Grobler
2. Antoni Kopecki
3. Krzysztof Smoliński

Trener

Sana Govender – ur. 1995, najmłodszy trener w ekstraligowej stawce, zaledwie 29-letni. Urodzony w Południowej Afryce, jako dziecko trafił do Irlandii. Od 2016 pełnił funkcje trenerskie w kobiecych drużynach irlandzkich klubów i uczelni. W 2019 trafił do Munsteru, w 2022 został trenerem drużyny kobiet U18 tej prowincji, a na początku tego roku został asystentem trenera reprezentacji Irlandii U18. To jego pierwszy sezon w Polsce i zarazem zdaje się pierwszy w roli trenera męskiej drużyny seniorów.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Beśka Sebastian	Polska	1994	młynarz	9 (8)	10	2	
Boczulak Paweł	Polska	1997		8 (0)			
Cilliers Jan-Daniel	 Południowa Afryka	2002	rwacz	7 (7)	10	2	1 ż. 1 cz
Cole Sean	 Anglia / Polska (3)	2001	łącznik młyna	9 (9)	10	2	
Czerniak Aleksander	Polska	2004	środkowy	8 (8)	5	1	1 ż.
Dabkiewicz Radostaw	Polska	1995	wspieracz	9 (9)			2 ż.
Dobiegłewski Konrad	Polska	2007					
Dobkowski Sebastian	Polska	1976		4 (0)			
Fibek Karol	Polska	2005	skrzydłowy	6 (2)	5	1	
Grobler Sean	 Południowa Afryka	2000	łącznik ataku	9 (9)	43	4	1 ż.
Huhane Henrik Damaso	 Tonga	2004	filar	6 (5)	5	1	
Kamoń Norbert	Polska	1977					
Kolas Mateusz	Polska (2)	2004	obrońca	5 (3)			
Kopecki Antoni	Polska	2003	skrzydłowy	9 (9)	15	3	
Kopecki Jan	Polska	2005	skrzydłowy	6 (2)	5	1	
Kossakowski Milan	Polska	1998	wspieracz	9 (7)	15	3	
Kotowski Dominik	Polska	2007					
Kruszczyński Bartosz	Polska	2000	obrońca	7 (7)	10	2	
Krużycki Michał	Polska (42)	1987		2 (0)			
Łopuski Maciej	Polska	2007					
Mazurkiewicz Sylwester	Polska	2001					
Mrozewski Szymon	Polska	1996					
Muchlado Jakub	Polska	1995					
Niespodziany Olaf	Polska	2001	rwacz	8 (1)			
Olender Igor	Polska	2004					
Olszewski Igor	Polska	1994	filar	9 (9)			1 ż.
Płonka Marek	Polska (22)	1987	rwacz	9 (9)			1 ż.
Rachubka Kacper	Polska	2005		2 (0)			
Reczek Sebastian	Polska	2004					
Rossochacki Dorian	Polska	2004		3 (0)			
Sienkiewicz Aleksander	Polska	2006					
Skrzypiński Karol	Polska	1997					
Smoliński Krzysztof	Polska	1995	wiązacz	9 (8)			
Szymanowski Karol	Polska	1995	filar	6 (2)			
Tomanek Daniel	Polska (2)	1996					
Wesotowski Dawid	Polska	1998	młynarz	8 (1)			1 ż.
Wojnicz Jerzy	Polska	2002	filar	6 (2)			
Wójtowicz Robert	Polska (7)	1997	środkowy	8 (8)	5	1	
Wysocki Kacper	Polska	2006		1 (0)			
Yaya Lukman	 Ghana	1995	rwacz	5 (4)	20	4	3 ż. 1 cz
Z poprzedniej rundy nie zgłoszono							
Dauids Austin Marc	 Południowa Afryka	1998	łącznik ataku	6 (6)	43		

Budmex Rugby Białystok

Rugby Białystok

www: <https://rugbybialystok.pl/>

fb: <https://www.facebook.com/BialystokRugby/>

sezon w Ekstralidze: pierwszy

Niewiele dobrego można powiedzieć o jesieni w wykonaniu beniaminka – komplet przegranych i to nawet bez ani jednego defensywnego punktu bonusowego (najniższa różnica punktów wyniosła 15, największa – aż setkę). Białostocczanie mieli dobre fragmenty w niektórych spotkaniach (np. w Krakowie, gdzie napsuli krwi graczom Juventusi), ale były one zbyt krótkie, aby wpłynęły w znaczący sposób na wyniki meczów.

Niemniej pamiętać trzeba, że ekipa z Podlasia to beniaminek w Ekstralidze absolutny i drużyna, która ma za sobą zaledwie 10 lat istnienia. Przez te 10 lat wspięli się powoli z II ligi do Ekstraligi, co i tak jest sporym sukcesem. Teraz podstawowym celem jest utrzymanie na najwyższym poziomie.

Nie można spodziewać się radykalnej zmiany wiosną. W meczu sprzed tygodnia z Ogniwem co prawda dobrych momentów było kilka, ale porażka ostatecznie znowu wysoka. Nie pomogły nowe nabytki z Argentyny. Jednak trzeba pamiętać, że w obecnej sytuacji kluczowe dla tej drużyny będzie przygotowywanie się do barażu o utrzymanie i budowanie drużyny, która powalczy w Ekstralidze za rok. A kto wie, może wiosną uda się sprawić jakąś niespodziankę?

Runda jesienna

dziwiące miejsce, bilans: 9 porażek

najwięcej punktów:
1. Patryk Romanowski (15)
2. Igor Kocimski (14)
3. Andrei Cebotari (10)

najwięcej przytożeń:
1. Patryk Romanowski (3)
2. Andrei Cebotari (2)
3. G. Maisuradze, A. Awdziej, M. Kativu
(po 1)

najdłużej na boisku:
1. Mateusz Perzyna,
Patryk Romanowski
3. Andrei Cebotari

Trener

Sebastian Śliwowski – ur. 1987, w Rugby Białystok jest wszystkim. Na boisku – skrzydłowym, kapitanem, byłym kopaczem i rekordzistą klubu w liczbie zdobytych punktów. Poza boiskiem – działaczem (sekretarzem, potem wiceprezesem), kierownikiem drużyny, a także trenerem rugby tag.

Skład

nazwisko i imię	kraj	rok ur.	statystyki rundy jesiennej w Ekstralidze				
			pozycja	mecze (XV)	punkty	przyłożenia	kartki
Awdziej Adrian	Polska	1990	filar	8 (8)	5	1	
Bartłomiejczuk Seweryn	Polska	1985		4 (0)			
Cebotari Andrei	 Mołdawia	1992	skrzydłowy	9 (9)	10	2	
Czyszczon Oskar	Polska	2000	młynarz	7 (7)	10	2	
Dąbrowski Kuba	Polska	2006	obrońca	9 (9)	8		
Jankowski Adam	Polska	1984	obrońca	1 (1)			1 ż.
Kalinowski Przemysław	Polska	1984	młynarz	8 (5)			
Karpiesiuk Wojciech	Polska	2007					
Kativu Malvin	 Zimbabwe	2002	skrzydłowy	5 (3)	5	1	
Kotban Dariusz	Polska	1984					
Koronkiewicz Rafał	Polska	1990		2 (0)			
Kosiorek Daniel	Polska	1996	filar	7 (5)			
Kruszewski Tomasz	Polska	2000					
Kudzin Maxim	 Białoruś / Polska	1989		5 (0)			
Kulesza Stanisław	Polska	2007					
Kwiatkowski Mikołaj	Polska	1986	rwacz	8 (2)			
Łapiński Adrian	Polska	1989					
Majorczyk Marcin	Polska	1992	rwacz	8 (8)			
Montes Juan Sebastian	 Argentyna	2001	łącznik ataku	1 (1)	3		
Muñoz Botero Daniel Andres	 Kolumbia	1996	filar	2 (1)			
Musana Dylan	Zimbabwe	2001	środkowy	5 (2)			
Mutandwa Ryan	 Zimbabwe	2001	środkowy	7 (5)			
Nyoni Tinovonga	 Zimbabwe	2002	skrzydłowy	6 (4)			
Perzyna Mateusz	Polska	1988	wspieracz	9 (9)			
Pyrko Adam	Polska	2006	skrzydłowy	7 (1)			
Rafałowski Konrad	Polska	1993					
Rojas Ricardo	 Argentyna	1994	rwacz	1 (1)			1 ż.
Romanowski Patryk	Polska	2002	wiązacz	9 (9)	15	3	
Shkliar Vitali	 Białoruś / Polska	1990		4 (0)			
Siraha Simbarashe	 Zimbabwe	2002	środkowy	7 (5)			1 ż.
Stankiewicz Jarosław	Polska	1997		3 (0)			
Śliwowski Sebastian	Polska	1987	skrzydłowy	4 (1)	8		
Tokarski Paweł	Polska	1986	filar	7 (6)			
Twarowski Wojciech	Polska	1988					
Vazquez Zachaire Josue	 Argentyna	2002	środkowy	1 (1)			
Villat Martin	 Francja	2003	obrońca	1 (1)			
Wawrzyńczak Piotr	Polska	1993					
Yakutovich Aliaksandr	 Białoruś / Polska	1991	łącznik młyna	8 (8)			
Zalewski Paweł	Polska	2001	środkowy	9 (9)			1 ż.

Z poprzedniej rundy nie zgłoszono

Borkowski Oskar	Polska	2006	rwacz	7 (6)			
Kocimski Igor	Polska	2002	łącznik ataku	5 (5)	14		1 ż.
Maisuradze Giorgi	 Gruzja	1996	wspieracz	8 (8)	5	1	
Sulima Artur	Polska	1987					
Sunga Tinotenda	 Zimbabwe	1999	obrońca	2 (1)			

Kalendarz spotkań

Marzec 2025

XI kolejka: 15–16 marca

Edach Budowlani Lublin – Drew Pal 2 Lechia Gdańsk
Juvenia Kraków – Budowlani WizjaMed Łódź
Energia Ogniw Sopot – Orlen Orkan Sochaczew
pauzuje Life Style Catering Arka Gdynia
*mecz Pogoń Awenta Siedlce – Budmex Rugby Białystok
przełożony*

XII kolejka: 22–23 marca

Pogoń Awenta Siedlce – Orlen Orkan Sochaczew
Budmex Rugby Białystok – Juvenia Kraków
Budowlani WizjaMed Łódź – Edach Budowlani Lublin
Drew Pal 2 Lechia Gdańsk – Life Style Catering Arka Gdynia
pauzuje Energia Ogniw Sopot

XIII kolejka: 30–31 marca

Life Style Catering Arka Gdynia – Budowlani WizjaMed Łódź
Edach Budowlani Lublin – Budmex Rugby Białystok
Juvenia Kraków – Orlen Orkan Sochaczew
Pogoń Awenta Siedlce – Energia Ogniw Sopot
pauzuje Drew Pal 2 Lechia Gdańsk

Kwiecień 2025

dokończenie XI kolejki: 12 kwietnia

Pogoń Awenta Siedlce – Budmex Rugby Białystok

XIV kolejka: 26–27 kwietnia

Energia Ogniw Sopot – Juvenia Kraków
Orlen Orkan Sochaczew – Edach Budowlani Lublin
Budmex Rugby Białystok – Life Style Catering Arka Gdynia
Budowlani WizjaMed Łódź – Drew Pal 2 Lechia Gdańsk
pauzuje Pogoń Awenta Siedlce

Maj 2025

XV kolejka: 3–4 maja

Drew Pal 2 Lechia Gdańsk – Budmex Rugby Białystok
Life Style Catering Arka Gdynia – Orlen Orkan Sochaczew
Edach Budowlani Lublin – Energia Ogniw Sopot
Juvenia Kraków – Pogoń Awenta Siedlce
pauzuje Budowlani WizjaMed Łódź

XVI kolejka: 10–11 maja

Pogoń Awenta Siedlce – Edach Budowlani Lublin
Energia Ogniw Sopot – Life Style Catering Arka Gdynia
Orlen Orkan Sochaczew – Drew Pal 2 Lechia Gdańsk
Budmex Rugby Białystok – Budowlani WizjaMed Łódź
pauzuje Juvenia Kraków

XVII kolejka: 17–18 maja

Budowlani WizjaMed Łódź – Orlen Orkan Sochaczew
Drew Pal 2 Lechia Gdańsk – Energia Ogniw Sopot
Life Style Catering Arka Gdynia – Pogoń Awenta Siedlce
Edach Budowlani Lublin – Juvenia Kraków
pauzuje Budmex Rugby Białystok

XVIII kolejka: 31 maja – 1 czerwca

Juvenia Kraków – Life Style Catering Arka Gdynia
Pogoń Awenta Siedlce – Drew Pal 2 Lechia Gdańsk
Energia Ogniw Sopot – Budowlani WizjaMed Łódź
Orlen Orkan Sochaczew – Budmex Rugby Białystok
pauzuje Edach Budowlani Lublin

Czerwiec 2025

runda finałowa: 7–8 czerwca

finał

mecz o trzecie miejsce

baraż: 14–15 czerwca

baraż o utrzymanie w Ekstralidze

Zasady

Faza zasadnicza

- mecze każdy z każdym, mecz i rewanż (runda jesienna i runda wiosenna)
- za zwycięstwo 4 punkty, za remis 2 punkty, za porażkę 0 punktów
- dodatkowo 1 punkt bonusowy dla zwycięskiej drużyny, jeśli zdobędzie o trzy przyłożenia więcej od rywali oraz 1 punkt bonusowy dla przegranej drużyny, jeśli przegra nie więcej niż siedmioma punktami (w obu wypadkach – pod warunkiem, że drużyna będzie miała w protokole meczowym maksymalną liczbę zawodników, tj. 23)
- walkower oznacza wynik 25:0 oraz przyznanie zwycięskiej drużynie 5 punktów, a przegranej odjęcie 1 punktu
- w przypadku równej ilości punktów w tabeli fazy zasadniczej, o klasyfikacji decydują kolejno: bilans bezpośrednich spotkań (mała tabela, uwzględniająca również punkty bonusowe), korzystniejszy bilans małych punktów, większa liczba zdobytych małych punktów, mniejsza liczba czerwonych kartek, mniejsza liczba żółtych kartek, wyższa lokata w poprzednim sezonie, losowanie)

Faza finałowa

- w fazie finałowej dwa spotkania: finał (mecz o mistrzostwo Polski) i mecz o trzecie miejsce
- w finale grają drużyny z pierwszego i drugiego miejsca tabeli fazy zasadniczej, gospodarzem jest drużyna z pierwszego miejsca (chyba że kluby umówią się inaczej)
- w meczu o trzecie miejsce grają drużyny z trzeciego i czwartego miejsca tabeli fazy zasadniczej, gospodarzem jest drużyna z trzeciego miejsca (chyba że kluby umówią się inaczej)
- w przypadku remisu o zwycięstwie decyduje dogrywka (2 x 10 minut), a następnie konkurs kopów na bramkę

Spadek

- ostatnia drużyna tabeli fazy zasadniczej rozgrywa mecz barażowy ze zwycięzcą pierwszej ligi, którego stawką jest gra w Ekstralidze w kolejnym sezonie
- gospodarzem meczu barażowego jest zwycięzca I ligi
- w przypadku remisu o zwycięstwie decyduje dogrywka (2 x 10 minut), a następnie konkurs kopów na bramkę

Składy

- w każdej drużynie w składzie zgłoszonym w protokole meczowym nie może być więcej niż 6 zawodników bez statusu zawodnika polskiego (w rozumieniu przepisów PZR), z czego jednocześnie na boisku może przebywać 5 – nie dotyczy to jedynie graczy sprowadzonych na zastępstwo po kontuzji zawodnika polskiego podczas zgrupowania kadry narodowej
- w każdym meczu w każdej drużynie musi znaleźć się w protokole meczowym co najmniej trzech zawodników U23 (urodzonych w 2001 lub młodszych), w tym co najmniej dwóch U21 (urodzonych w 2003 lub młodszych) – nie dotyczy to jedynie sytuacji, w których gracze danego klubu zostali powołani na zgrupowanie kadry U20 lub U23 odbywające się w czasie meczu; sankcją za niespełnienie tego wymogu jest odjęcie jednego punktu meczowego za pierwszym razem i dwóch punktów w każdym kolejnym przypadku

Sędziowie

Lista sędziów prowadzących mecze w rundzie jesiennej
(wraz z liczbą tych spotkań – w nawiasach jako sędzia-asystent lub liniowy)

– Viktor Babich – (2)	– Kamil Mikołajczyk – (2)
– Kacper Ciechoński – (1)	– Sebastian Misiak – (3)
– Przemysław Filar – 2 (1)	– Dariusz Pawlicki – 3 (7)
– Bartłomiej Gwozdecki – 5 (6)	– Adrian Pawlik – 6 (2)
– Mateusz Ingarden – 5 (3)	– Grzegorz Piaskowski – (1)
– Łukasz Jasiński – 8 (5)	– Cezary Plesiński – (2)
– Dominik Jastrzębski – 5 (6)	– Jarostaw Rycewicz – (7)
– Mateusz Kaczmarek – (7)	– Daniel Skonieczny – 4 (7)
– Daniel Kowalski – 2 (4)	– Szymon Tarnówka – (2)
– Filip Kuniczkowski – (7)	
– Mieszko Lech – (5)	

Niższe ligi

Runda jesienna (i odrobina wiosennej) w I lidze

Wyniki

	Posna- nia	Sparta Jarocin	Legia W-wa	AZS AWF W	Hege- mon M	Arka Rumia	Wataha ZG	Wro- cław
Posnania		15:19		26:49		40:32		12:16
Sparta Jarocin			17:10		38:24		62:17	41:14
Legia Warszawa	16:12			19:17		48:28		22:22
AZS AWF Warszawa		26:31					32:15	55:5
Hegemon Mystówice	33:8		17:39	17:45		12:21		
Arka Rumia		30:20		5:25			57:10	
Wataha Zielona Góra	7:73		14:71		21:31			
Rugby Wrocław					18:30	51:13	45:21	

Tabela

Poz.	Drużyna	M.	Zw.	Rem.	Por.	Punkty	Bon.	Pkt.
1.	Sparta Jarocin	7	6	0	1	228:136 (+92)	3	27
2.	AZS AWF Warszawa	7	5	0	2	249:118 (+131)	7	27
3.	Legia Warszawa	7	5	1	1	225:127 (+98)	3	25
4.	Rugby Wrocław	7	3	1	3	171:194 (-23)	2	16
5.	Arka Rumia	7	3	0	4	186:206 (-20)	1	13
6.	Hegemon Mystówice	7	3	0	4	164:190 (-26)	1	13
7.	Posnania	7	2	0	5	186:172 (+14)	4	12
8.	Wataha Zielona Góra	7	0	0	7	105:371 (-266)	0	0

Runda jesienna (i odrobina wiosennej) w II lidze

Wyniki

	RT Olsztyn	Bud. II Lublin	Bud. II Łódź	Ruda Śl.	Mie- dziowi	RK W-wa	AZS AWF II
Koma RT Olsztyn		42:16					65:10
AZS ANS WP Budowlani II Lublin			9:37		29:28	21:26	
Budowlani II Łódź	72:6			62:17		12:14	67:10
Rugby Ruda Śląska		0:125			17:31	5:73	
Miedziowi Lubin	15:20		21:74				36:21
RK Warszawa	57:15				113:0		
AZS AWF II Warszawa		17:14		45:24		7:45	

Tabela

Poz.	Drużyna	M.	Zw.	Rem.	Por.	Punkty	Bon.	Pkt.
1.	RK Warszawa	6	6	0	0	328:60 (+268)	4	28
2.	Budowlani II Łódź	6	5	0	1	324:77 (+247)	6	26
3.	Koma RT Olsztyn	5	3	0	2	148:170 (-22)	2	14
4.	AZS ANS WP Budowlani II Lublin	6	2	0	4	214:150 (+64)	3	11
5.	Miedziowi Lubin	6	2	0	4	131:274 (-143)	2	10
6.	AZS AWF II Warszawa	6	2	0	4	110:251 (-141)	1	9
7.	Rugby Ruda Śląska	5	0	0	5	63:336 (-273)	0	0